

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
รับที่	๕๙๙๔
วันที่	๑๖ ม.ค. ๒๕๔๗

ที่ กค 1004/ 14659

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กท. 10400

๑๖ สิงหาคม 2547

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.
 2. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.
 3. คำชี้แจงประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ.
 4. แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 มกราคม 2547 รับทราบแนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอ โดยในการดำเนินการตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินดังกล่าวได้กำหนดให้กระทรวงการคลังพิจารณาระบบประกันเงินฝากมาใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว เห็นควรเสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ. ... เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังนี้

1. ร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อนำระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ โดยการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว โดยมีสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

1.1 ให้จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้น เรียกว่า "สถาบันประกันเงินฝาก" มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ

1.2 ให้สถาบันประกันเงินฝากตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือปริมณฑล

1.3 ให้กำหนดทุนประเดิมของสถาบันประกันเงินฝากเป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท และทุนประเดิมเป็นการอุดหนุนจากรัฐบาล

1.4 การจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1.4.1 ประกันเงินฝากของประชาชนในสถาบันการเงินสมาชิก

1.4.2 เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน

1.4.3 ดำเนินการกับสถาบันการเงินสมาชิกที่ถูกควบคุม และชำระบัญชีสถาบัน

การเงินสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

1.5 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสถาบันประกันเงินฝาก"

ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 3 คน และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอชื่อประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

1.6 สมาชิกของสถาบันประกันเงินฝากประกอบด้วย

1.6.1 ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

1.6.2 สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรับเงินฝากจากประชาชน ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนด

1.7 ให้สถาบันการเงินสมาชิกนำส่งเบี้ยประกันเข้าสถาบันตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปี ของยอดเงินฝากเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี

1.8 สถาบันประกันเงินฝากมีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินสมาชิกยื่นรายงานฉบับตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราวก็ได้ และสถาบันจะร้องขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสถาบันการเงินสมาชิกทำการตรวจสอบ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์หนี้สิน ฐานะ หรือการดำเนินงานของสมาชิกเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้

1.9 จำนวนเงินสูงสุดของเงินฝากที่ประกันสำหรับผู้ฝากแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินไม่เกินจำนวนตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

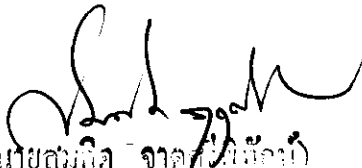
1.10 เมื่อสถาบันการเงินสมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันประกันเงินฝากเป็นผู้ชำระบัญชี

1.11 ให้สถาบันประกันเงินฝากทำรายงานเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปีละครั้งภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นบัญชี และให้ประกาศงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วในราชกิจจานุเบกษา

2. ปัจจุบันเงื่อนไขพื้นฐานที่จำเป็นต่อการนำระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ ก่อนข้างมีความพร้อมและเอื้ออำนวย กล่าวคือ เศรษฐกิจมีแนวโน้มการขยายตัวที่ยั่งยืน ขณะเดียวกัน เสถียรภาพและความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน มาตรฐานและประสิทธิภาพของระบบและหน่วยงาน กำกับดูแลสถาบันการเงิน รวมถึงความเข้าใจในระบบประกันเงินฝาก และความเชื่อมั่นของประชาชนต่อ ระบบสถาบันการเงินในขณะนี้ มีแนวโน้มที่ดีขึ้น ประกอบกับเพื่อเป็นการรองรับการดำเนินการตามแผน พัฒนาระบบสถาบันการเงินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรนำระบบประกันเงินฝากแบบ จำกัดวงเงินมาใช้ และจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประกันเงินฝากของประชาชนใน สถาบันการเงินแบบจำกัดวงเงินชำระคืนแทนการประกันเงินฝากแบบเต็มจำนวนในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วย เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในระยะยาว อีกทั้ง เป็นกลไกในการ ดำเนินการกับสถาบันการเงินที่มีปัญหาการดำเนินการจนถูกทางการควบคุมหรือเพิกถอนใบอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบใน หลักการร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก พ.ศ. และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณาต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
สำนักนโยบายระบบการเงิน
โทร. 0 2273 9020 ต่อ 3207
โทรสาร 0 2618 3367

- ร่าง -

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก

พ. ศ.

หลักการ

ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า “สถาบันประกันเงินฝาก” ทำหน้าที่ประกันเงินฝาก เพื่อคุ้มครองผู้ฝากเงินในสถาบันการเงินในประเทศ อันจะเสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินของประเทศ รวมทั้งดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุมและชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

เหตุผล

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มเปิดเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ ทางกรยังมีนโยบายให้สถาบันการเงินแข่งขันกัน เพื่อให้สถาบันการเงินในประเทศปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ และกระจายการบริการทางการเงินไปสู่ท้องถิ่นชนบทให้มากขึ้น รวมทั้ง เป็นกลไกในการระดมเงินออมในประเทศ ให้เพียงพอต่อความต้องการใช้เงินทุน ซึ่งในปัจจุบันกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินยังมีขอบเขตอำนาจและหน้าที่ไม่ชัดเจนเพียงพอในการคุ้มครองและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ฝากเงิน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวได้ จึงสมควรให้จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก ที่มีขอบเขตอำนาจและหน้าที่ให้การคุ้มครองผู้ฝากเงินอย่างชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากกว่า

ร่าง
พระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันประกันเงินฝาก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 มาตรา 50 มาตรา 64 และมาตรา 87 ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก
พ.ศ."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้น 180 วัน นับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันประกันเงินฝาก
"สถาบันการเงิน" หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิต
ฟองซิเอร์ และสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
"สมาชิก" หมายความว่า สมาชิกของสถาบันตามมาตรา 34
"เงินฝาก" หมายความว่า เงินที่สมาชิกรับฝาก หรือรับจากประชาชน ซึ่งสมาชิคนั้น
มีความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนแก่ผู้ฝาก แต่ไม่รวมถึงความผูกพันที่จะต้องจ่ายคืนเพราะการกู้ยืมหรือ
หุ้นกู้
"กองทุนประกันเงินฝาก" หมายความว่า กองทุนประกันเงินฝากตามมาตรา 11
"บริษัทแม่" หมายความว่า บริษัทที่มีอำนาจควบคุมกิจการของบริษัทอื่น

"บริษัทลูก" หมายความว่า

- (1) บริษัทที่มีบริษัทอื่นมีอำนาจควบคุมกิจการของบริษัทนั้น
- (2) บริษัทลูกของบริษัทตาม (1) ต่อไปทุกทอด

"ผู้มีอำนาจจัดการ" หมายความว่า

- (1) ผู้จัดการ รองผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ กรรมการของสถาบันการเงิน หรือผู้ซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(2) บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งสถาบันการเงินทำสัญญาให้มีอำนาจในการบริหารงานทั้งหมดหรือบางส่วน

"อำนาจควบคุมกิจการ" หมายความว่า

- (1) การที่บริษัทหนึ่งมีหุ้นในอีกบริษัทหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม
- (2) การที่บริษัทหนึ่งมีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของอีกบริษัทหนึ่ง ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ว่าเพราะเหตุอื่นใด หรือ
- (3) การที่บริษัทหนึ่งมีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งและถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในอีกบริษัทหนึ่ง

ในกรณีที่บริษัทหนึ่งมีหุ้นในอีกบริษัทหนึ่งตั้งแต่ร้อยละยี่สิบขึ้นไปของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริษัทที่มีหุ้นดังกล่าวมีอำนาจควบคุมกิจการอีกบริษัทหนึ่ง

"บริษัทร่วม" หมายความว่า บริษัทลูกที่มีบริษัทแม่ร่วมกัน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบัน

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบัน

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีหรือสถาบันแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือจะมอบหมายให้สถาบันแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1
สถาบันประกันเงินฝาก

ส่วนที่ 1
การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และการกิจ

มาตรา 6 ให้จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น เรียกว่า "สถาบันประกันเงินฝาก" มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (1) ประกันเงินฝากของประชาชนในสถาบันการเงินสมาชิก
- (2) เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน
- (3) ดำเนินการกับสถาบันการเงินสมาชิกที่ถูกควบคุมเพื่อลดภาระการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝาก และชำระบัญชีสถาบันการเงินสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา 7 ภายใต้วัตถุประสงค์ข้างต้น การกิจของสถาบันมีดังต่อไปนี้

- (1) บริหารจัดการทุน เงินสำรอง และทรัพย์สินของสถาบัน และจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝากตามความในพระราชบัญญัตินี้
- (2) เรียกเก็บเบี้ยประกันจากสมาชิก
- (3) ดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม เพื่อลดภาระการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝาก และชำระบัญชีสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้
- (4) ประกอบการกิจทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือเนื่องจากการกิจข้างต้น

มาตรา 8 ในการดำเนินการตามภารกิจข้างต้นให้สถาบันมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ สร้าง ซื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง แลกเปลี่ยน โอน รับโอน หรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
- (2) กู้หรือยืมเงิน ออกตั๋วเงิน พันธบัตร และ ตราสารการเงินอื่น
- (3) ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือตราสารหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกันทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย หรือลงทุนประเภทอื่นใดตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยการอนุมัติของรัฐมนตรี
- (4) ฝากเงินในสถาบันการเงิน เพื่อจัดการงานตามปกติธุระเยี่ยงบุคคลทั่วไป ซึ่งไม่ใช่การลงทุน หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

(5) ดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม เพื่อลดภาระการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝาก และชำระบัญชีสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(6) ทำกิจการทั้งปวงที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

ส่วนที่ 2

ทุน เงินสำรองและการประกันจากรัฐบาล

มาตรา 9 ทุน และเงินสำรองของสถาบัน ประกอบด้วย

- (1) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจ่ายเป็นการอุดหนุน
- (2) เงินสำรอง
- (3) เบี้ยประกัน
- (4) ดอกผล
- (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสถาบัน
- (6) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
- (7) กองทุนประกันเงินฝาก

มาตรา 10 ให้กำหนดทุนประเดิมของสถาบันเป็นจำนวนหนึ่งพันล้านบาท และสถาบันจะได้รับทุนประเดิมนี้นี้เป็นการอุดหนุนจากรัฐบาล

มาตรา 11 ให้กองทุนประกันเงินฝากประกอบด้วยเงินเบี้ยประกันที่สมาชิกลำส่งตามมาตรา 35 ซึ่งรวมถึงผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการเงินกองทุนประกันเงินฝาก กองทุนประกันเงินฝากจะนำออกใช้ได้เพียงเพื่อการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝาก และการดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุมตามมาตรา 50 มาตรา 57 และมาตรา 64 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 12 ให้จัดสรรผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการกองทุนประกันเงินฝากในแต่ละปีไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งสมทบเข้ากองทุนประกันเงินฝาก

มาตรา 13 ให้เงินสำรองของสถาบันประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาดทุน และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการกำหนด เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 14 ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำกับดูแลการกู้ยืมเงินของสถาบัน

ส่วนที่ 3

สำนักงานใหญ่และสาขา

มาตรา 15 ให้สถาบันตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล และจะจัดตั้งสาขา ณ ที่อื่นใดในราชอาณาจักรก็ได้

หมวด 2

โครงสร้างการบริหาร

ส่วนที่ 1

คณะกรรมการสถาบัน

มาตรา 16 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการสถาบันประกันเงินฝาก" ซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 3 คน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

ให้รัฐมนตรีเสนอชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา 17 ให้ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยเมื่อครบสองปีแรกให้ออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าว เป็นการออกตามวาระแรกด้วย

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ครบวาระให้อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทน ดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เมื่อพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะเป็นประธานกรรมการและกรรมการได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 18 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปี
- (3) มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการเงินการคลัง การธนาคาร กฎหมายหรือวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของสถาบัน
- (4) ไม่เป็นข้าราชการการเมืองหรือกรรมการของพรรคการเมือง
- (5) ไม่เป็นกรรมการ ที่ปรึกษา หรือมีตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ รวมถึงผู้ถือหุ้นในสถาบันนั้นเกินกว่าร้อยละ 5 ในสถาบันการเงิน
- (6) ไม่เคยถูกลงโทษ ไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ
- (7) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (8) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย .
- (9) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา 19 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 17 ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีเพราะปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือไม่สุจริต
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18

มาตรา 20 ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าในการประชุมครั้งใด ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมคณะกรรมการ ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของสถาบัน รวมทั้งการกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) การประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ
- (2) การกำหนดอัตราเบี้ยประกันและการชำระเบี้ยประกันและเงินเพิ่ม
- (3) การจ่ายเงินทดแทนสำหรับเงินฝากที่ประกัน
- (4) การเป็นสมาชิกและการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิก
- (5) การอนุมัติรายงานประจำปีของสถาบัน
- (6) การเงินและการบัญชีของสถาบัน
- (7) การบรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน พนักงาน และลูกจ้าง วินัยและการลงโทษพนักงาน

และลูกจ้าง การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินบำเหน็จรางวัลพนักงานและลูกจ้าง และการสงเคราะห์พนักงานหรือลูกจ้าง หรือผู้พ้นจากการเป็นพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

การดำเนินการตาม (2)(3) และ(4) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 22 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือที่ปรึกษา คณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสถาบันตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ทั้งนี้ ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ 2

ผู้อำนวยการ

มาตรา 23 ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี

มาตรา 24 ผู้อำนวยการต้องมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีกับมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18 และสามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

ให้ผู้อำนวยการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 25 ให้ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรี เพราะปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือไม่สุจริต

(4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18

มาตรา 26 ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติภารกิจของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ตลอดจนนโยบาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่คณะกรรมการได้วางไว้ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบันทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการปฏิบัติภารกิจของสถาบัน

มาตรา 27 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนสถาบันเพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้พนักงานของสถาบันผู้ใดปฏิบัติงานแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 28 สถาบันอาจมีรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการตามจำนวนซึ่งคณะกรรมการเห็นสมควรแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18

รองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการมีฐานะเป็นพนักงานของสถาบันและมีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา 29 เมื่อผู้อำนวยการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งว่างลงให้รองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการตามลำดับเป็นผู้ทำการแทนหรือรักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการ ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 18 หรือพนักงานคนใดคนหนึ่งของสถาบันทำการแทนหรือรักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 30 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และผู้อำนวยการได้รับค่าตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนด

ส่วนที่ 3

สถานภาพ และความรับผิดชอบของพนักงาน

มาตรา 31 มิให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน

มาตรา 32 ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะกรรมการหรือฐานะอื่นใดของสถาบัน ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความเสียหายที่เกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา 33 ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของ สถาบัน จะต้องไม่กระทำการใด ๆ ขัดหรือแย้งกับตำแหน่งหน้าที่ของตน และต้องไม่รับทรัพย์สินหรือ ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นจากบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ธุรกิจเกี่ยวข้องกับสมาชิก เว้นแต่ จะเป็นสิ่งของเล็กน้อย ซึ่งให้กันตามประเพณี

สิ่งของใดเป็นสิ่งของเล็กน้อย ให้คณะกรรมการสถาบันเป็นผู้กำหนดในข้อบังคับ โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 3

สมาชิก เบี้ยประกัน และการติดตามฐานะสมาชิก

ส่วนที่ 1

สมาชิกและเบี้ยประกัน

มาตรา 34 ให้สถาบันการเงินต่อไปนี้เป็นสมาชิกของสถาบัน

(1) ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

(2) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรับเงินฝากจากประชาชน ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 35 ให้สมาชิกลำส่งเงินเบี้ยประกันเข้าสถาบันตามอัตราที่คณะกรรมการ กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อัตราดังกล่าว ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปี ของยอดเงินฝาก ถัวเฉลี่ยหรือยอดเงินที่รับจากประชาชนถัวเฉลี่ยแล้วแต่กรณี ที่สมาชิกแห่งนั้นมีอยู่ในช่วงระยะเวลา หนึ่งปีก่อนหน้างวดที่จะต้องนำส่งเงินเข้าสถาบัน ทั้งนี้ ตามประเภทเงินฝาก หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่สมาชิกที่เปิดดำเนินการไม่ถึง 1 ปี และไม่มีเงินฝากถัวเฉลี่ยเต็มปี ให้นำส่งเงินเข้าสถาบันตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่ทั้งนี้ ต้องกำหนดไม่เกินร้อยละ 1 ของทุนที่ชำระแล้ว ณ วันเริ่มประกอบกิจการ

อัตราเบี้ยประกันที่กำหนดตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของสมาชิกหรือตามฐานะหรือผลการดำเนินงานของสมาชิกแต่ละแห่งก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

สมาชิกใดไม่นำส่งเงินเบี้ยประกันเข้าสถาบันให้ถูกต้องและครบถ้วนตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้วแต่กรณี ต้องเสียเงินเพิ่มเป็นจำนวนอีกไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินที่สมาชิกนั้นนำส่งไม่ครบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การกำหนดตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 36 สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงในกรณีต่อไปนี้

- (1) เลิกกิจการ โดยได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสมาชิกนั้น
- (2) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสมาชิกนั้น
- (3) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นถูกยกเลิกโดยกฎหมาย หรือถูกรัฐมนตรีกำหนดให้พ้นแห่งสมาชิกภาพ

ให้สมาชิกประกาศการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกตามวรรคหนึ่งทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพ โดยลงประกาศไม่น้อยกว่าสองฉบับ และเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน

สมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 37 การที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงไม่เป็นเหตุให้สมาชิกที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงนั้นพ้นความรับผิดในเบี้ยประกันหรือเงินเพิ่มในเบี้ยประกันซึ่งสมาชิกดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระอยู่ก่อนสมาชิกภาพได้สิ้นสุดลง และให้ถือว่าเบี้ยประกันและเงินเพิ่มในเบี้ยประกันดังกล่าวเป็นหนี้อันมีบุริมสิทธิในลำดับเดียวกับหนี้ภาษีอากรของสมาชิกนั้น

มาตรา 38 ให้สมาชิกที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ฝากที่ปรากฏในเอกสารและสมุดบัญชีของสมาชิกทราบถึงการสิ้นสุดสมาชิกภาพภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพ

สมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

ส่วนที่ 2

การติดตามฐานะสมาชิก

มาตรา 39 สถาบันมีอำนาจสั่งให้สมาชิกยื่นรายงานลับ มีรายการตามที่สถาบันกำหนด หรือเอกสารใด ทั้งนี้ จะให้ยื่นตามระยะเวลาหรือเป็นครั้งคราว และจะให้ทำคำชี้แจงข้อความเพื่ออธิบายหรือขยายความแห่งรายงานนั้นก็ได้

รายงานและเอกสารที่ยื่น หรือแสดง หรือคำชี้แจง เพื่ออธิบายหรือขยายความตามวรรคหนึ่งนั้น สมาชิกต้องทำให้ครบถ้วนและตรงต่อความเป็นจริง

สมาชิกใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา 40 สถาบันจะร้องขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสมาชิก ทำการตรวจสอบ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ฐานะ หรือการดำเนินงานของสมาชิกเป็นการทั่วไป หรือเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้

ในการตรวจสอบสมาชิกตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันมีอำนาจเข้าร่วมทำการตรวจสอบด้วย

มาตรา 41 เพื่อให้ประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสมาชิกและสถาบัน มีหน้าที่ส่งรายงานการตรวจสอบหรือข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกให้แก่กันและกันได้ตามที่ได้รับการร้องขอ

มาตรา 42 เมื่อปรากฏหลักฐานต่อสถาบันว่า สมาชิกมีฐานะหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน ให้สถาบันแจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสมาชิกนั้นทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่ควบคุมสมาชิกนั้น

ให้สถาบันมีอำนาจจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมปรึกษาหารือกับธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสมาชิก และรับทราบรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการไปแล้วหรือจะดำเนินการกับสมาชิก

มาตรา 43 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งเป็นหรือเคยเป็นกรรมการ พนักงาน หรือลูกจ้างของสมาชิก ผู้สอบบัญชีของสมาชิก และผู้รวบรวมหรือประมวลข้อมูลของสมาชิก ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือด้วยเครื่องมืออื่นใดมาให้อภัยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของสมาชิกที่อยู่ในครอบครองของบุคคลดังกล่าว

ผู้ใด ฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือให้ถ้อยคำหรือแสดง
สมุดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือส่งสำเนาสิ่งเหล่านั้นตาม
วรรคหนึ่ง อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา 44 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ส่วนที่ 3

ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นสมาชิก

มาตรา 45 ให้สมาชิกระบุในเอกสารต่าง ๆ รวมตลอดจนในสัญญาที่ทำกับบุคคล
ภายนอกว่าเป็นสมาชิกของสถาบัน หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขตามที่คณะกรรมการจะประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 46 บุคคลใดนอกจากสมาชิกโฆษณาหรือแสดงให้เห็นว่าธุรกิจใดได้รับการ
ประกันหรือได้รับความเห็นชอบในการประกันจากสถาบันหรือเป็นสมาชิกของสถาบันต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล กรรมการหรือบุคคลใดซึ่ง
รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย เว้นแต่
จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

หมวด 4

การประกันเงินฝาก

ส่วนที่ 1

เงินฝากที่ได้รับประกันและไม่ได้รับประกัน

มาตรา 47 ภายใต้บังคับมาตรา 48 เงินฝากที่ได้รับประกันได้แก่ เงินฝากทุกประเภท
รวมตลอดจนดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากนั้น ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นเงินบาท

(2) ต้องเป็นบัญชีเงินฝากภายในประเทศ ซึ่งมีใบบัญชีเงินฝากของผู้มีถิ่นที่อยู่
นอกประเทศ และ

(3) ในกรณีที่มีหลักฐานแห่งเงินฝากเป็นตราสาร เช่น ตั๋วเงิน หรือบัตรเงินฝาก ต้องเป็นตราสารชนิดระบุชื่อ

(4) ในกรณีเงินฝากของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนบำเหน็จบำนาญ ของราชการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ให้คณะกรรมการประกาศรายละเอียดประเภทเงินฝากที่ได้รับประกันตามวรรคหนึ่ง ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 48 เงินฝากที่ไม่ได้รับประกัน ได้แก่

- (1) เงินฝากของสถาบันการเงินอื่นที่นำมาฝากไว้
- (2) เงินฝากของบริษัทประกันภัย (ทั้งประกันชีวิตและวินาศภัย) สหกรณ์ออมทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ บริษัทจัดการกองทุนรวม
- (3) เงินฝากของกองทุนรวม และกองทุนส่วนบุคคล
- (4) เงินฝากของบริษัทแม่ บริษัทลูก และบริษัทร่วม ของสมาชิก
- (5) เงินฝากของกรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาของ สถาบันสมาชิคนั้น
- (6) เงินฝากของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ถือหุ้นในสมาชิคนั้นเกินร้อยละ 5
- (7) เงินฝากของผู้สอบบัญชีสมาชิกที่ใช้สอบบัญชีตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. 2535
- (8) เงินฝากของญาติใกล้ชิดของบุคคลตาม (5) (6) และ (7) ซึ่งได้แก่
 - ก. คู่สมรส บิดา มารดา หรือผู้รับบุตรบุญธรรม
 - ข. บุตร หรือบุตรบุญธรรม
 - ค. พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน
 - ง. คู่สมรสของบุคคลตาม ข. หรือ ค.
- (9) เงินฝากของผู้ฝากเงินที่ไม่สุจริตหรือที่มีส่วนร่วมก่อความเสียหายแก่สมาชิคนั้น ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (10) นิติบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ 2

เงินทดแทน และรับช่วงสิทธิ

มาตรา 49 เมื่อสมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการ ประกอบธุรกิจของสมาชิคนั้น หรือถูกยกเลิกโดยกฎหมายแล้ว ให้คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติ

บุคคลของสมาชิกส่งมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งหลายทั้งปวงให้แก่สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีภายใน 7 วัน

ให้สถาบันประกาศกำหนดให้ผู้ฝากมายื่นขอรับเงินทดแทน ซึ่งต้องไม่ช้ากว่า 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับมอบเงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

ผู้ฝากจะต้องยื่นคำขอรับเงินทดแทนต่อสถาบันภายใน 90 วัน นับแต่วันที่สถาบันประกาศกำหนดให้มายื่นคำขอรับเงิน และเมื่อมีเหตุจำเป็นรัฐมนตรีอาจสั่งขยายระยะเวลาได้อีกครั้งละไม่เกิน 90 วัน แต่ทั้งนี้ จะขยายได้ไม่เกิน 2 ครั้ง

การยื่นคำขอรับเงินทดแทนตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่สถาบันกำหนด

มาตรา 50 ให้สถาบันจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากแต่ละราย ภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ยื่นคำขอตามมาตรา 49 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด ในจำนวนเงินสูงสุดตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ทั้งนี้ ให้จ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากแต่ละบุคคลโดยไม่คำนึงถึงจำนวนบัญชีเงินฝากในสมาชิกเดียวกัน และในกรณีที่มีการถือบัญชีเงินฝากไว้เพื่อบุคคลอื่นโดยสุจริต ให้ถือว่า บุคคลอื่นนั้นเป็นผู้ฝาก และในกรณีที่มีบุคคลหลายคนถือบัญชีเงินฝากร่วมกัน ให้ถือว่าแต่ละคนเป็นผู้ฝากแต่ละรายตามส่วนที่บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากนั้น แต่ถ้าไม่อาจทราบจากผู้ฝากแต่ละรายมีส่วนเท่าใดให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยกรรมสิทธิ์รวมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การกำหนดจำนวนเงินสูงสุดของเงินฝากรวมถึงดอกเบี้ยที่ประกันให้กระทำได้อีกแต่โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 51 ในกรณีที่ผู้ฝากมีหนี้ค้างชำระแก่หรือมีภาระผูกพันที่อาจจะต้องชำระเงินให้กับสมาชิกให้หักกลบลบหนี้ หรือหักเงินที่อาจต้องชำระตามภาระผูกพันดังกล่าวออกเสียก่อนจะจ่ายเงินทดแทนให้ ไม่ว่าหนี้หรือภาระผูกพันนั้นจะถึงกำหนดชำระหรือไม่ และไม่ว่าจะเป็นหนี้ประเภทเดียวกันหรือไม่ ทั้งนี้ การหักกลบลบหนี้หรือการหักเงินดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

มาตรา 52 ให้สถาบันเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเท่ากับจำนวนเงินทดแทนที่ได้จ่ายไปแล้ว หรือที่จะต้องจ่ายให้แก่ผู้ฝาก และให้สถาบันมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้ชำระบัญชีแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้บุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสมาชิกนั้นทั้งหมด และให้อายุความแห่งสิทธิที่รับช่วงดังกล่าวสะดุดหยุดลงเมื่อผู้ฝากยื่นคำขอรับเงินทดแทนต่อสถาบัน

มาตรา 53 เมื่อสถาบันได้จ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากของสมาชิกรายใดหรือผู้ฝากมิได้ยื่นคำขอรับชำระเงินทดแทนภายในกำหนดตามมาตรา 49 ให้สถาบันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบเกี่ยวกับการประกันเงินฝากต่อผู้ฝากของสมาชิกรายนั้น

มาตรา 54 อัตราดอกเบี้ยหลังจากวันที่สมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

หมวด 5

การดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม

มาตรา 55 เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งให้ทราบว่า จะมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินนั้น ให้สถาบันกำหนดรายชื่อคณะกรรมการควบคุมประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นไม่น้อยกว่าสองคน และแจ้งเป็นหนังสือกลับไปยังธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้างต้น

มาตรา 56 ในการกำหนดกิจการใด ๆ เกี่ยวกับสมาชิกที่ถูกควบคุมให้คณะกรรมการควบคุมคำนึงถึงวิธีการต่าง ๆ ที่สามารถจะดำเนินการ และเลือกวิธีการที่จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่สถาบันน้อยที่สุด

ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจโอนกิจการของสมาชิกที่ถูกควบคุมให้แก่สถาบันการเงินอื่น หรือควบกิจการของสมาชิกเข้ากับสถาบันการเงินอื่นได้ด้วย ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมเห็นว่า สมาชิกที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ ให้คณะกรรมการควบคุมรายงานต่อผู้มีอำนาจเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตและรายงานต่อสถาบันเพื่อดำเนินการชำระบัญชีสมาชิกนั้นต่อไป

ให้สมาชิก และสถาบันการเงินอื่นตามวรรคสอง ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่าง ๆ บรรดาที่เกิดจากการควบกิจการหรือการโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะกำหนดเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา 57 ให้สถาบันมีอำนาจจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่รับโอนเงินฝากที่ได้รับประกันจากสมาชิกที่ถูกควบคุม ทั้งนี้ เมื่อสถาบันเห็นว่าวิธีการดังกล่าว จะสามารถลดการจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝาก

มาตรา 58 ให้สถาบันมีอำนาจปรับอัตราดอกเบี้ยของสมาชิกที่ถูกควบคุม
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด

มาตรา 59 ให้สถาบันมีอำนาจเลิกสัญญาระหว่างสมาชิกที่ถูกควบคุมกับบุคคลใดๆ
ซึ่งสถาบันเห็นว่าจะเป็นภาระต่อสมาชิกที่ถูกควบคุมเกินสมควร และในกรณีที่สมาชิกที่ถูกควบคุม
มีหนี้ต้องชำระแก่บุคคลดังกล่าว ให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับชำระหนี้อย่างเจ้าหนี้สามัญ

มาตรา 60 ให้สถาบันมีอำนาจเลิกจ้าง และระงับการจ่ายสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
ให้แก่ผู้บริหารของสมาชิกในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อสถาบันเห็นว่าสัญญาระหว่างสมาชิกที่ถูกควบคุมกับผู้บริหารกำหนดค่า
ตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์สูงเกินสมควร

(2) เมื่อสถาบันเห็นว่าสมาชิกที่ถูกควบคุมได้รับความเสียหายเนื่องจากการบริหาร
หรือการละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว

หมวด 6

การหักกลบลบหนี้

มาตรา 61 ในกรณีที่สมาชิกถูกทางการเข้าควบคุม หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสมาชิกนั้นหรือถูกยกเลิกโดยกฎหมาย
ห้ามมิให้ผู้ซื้อหุ้นกู้ หรือตราสารหนี้อื่น หรือผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้ของสมาชิกนั้นในภายหลังเหตุ
ดังกล่าว นำหุ้นกู้ ตราสารหนี้ หรือสิทธิเรียกร้องที่รับโอนมานั้น มาหักกลบลบหนี้กับหนี้ที่ผู้นั้นมีอยู่
กับสมาชิกนั้น

หมวด 7

การชำระบัญชีสมาชิก

มาตรา 62 เมื่อสมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการ
ประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินนั้นแล้ว ให้มีการชำระบัญชีตามความในพระราชบัญญัตินี้ โดยให้
สถาบันเป็นผู้ชำระบัญชี

การชำระบัญชีให้รวมถึงการรวบรวมทรัพย์สินและการนำทรัพย์สินที่รวบรวมไว้
มาชำระคืนเจ้าหนี้

มาตรา 63 ในการชำระบัญชี สถาบันจะมอบหมายหรือว่าจ้างพนักงานหรือผู้อื่นให้กระทำการชำระบัญชีแทนก็ได้ ให้สถาบันมีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 58 มาตรา 59 และมาตรา 60 โดยอนุโลม

มาตรา 64 นอกจากการจ่ายเงินทดแทนแล้ว ในกรณีที่สถาบันเห็นว่าจะสามารถลดการจ่ายเงินทดแทนได้ โดยจัดให้สมาชิกควบหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนกับหรือให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น ให้สถาบันมีอำนาจสั่งสมาชิกควบหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนกับหรือให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นได้ โดยความยินยอมของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น

ให้ถือว่าคำสั่งของสถาบันให้ควบหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน เป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของสมาชิกนั้น

ในกรณีนี้ให้นำมาตรา 49 และมาตรา 50 มาใช้บังคับ และสถาบันจะจ่ายเงินชดเชยความเสียหายให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

มาตรา 65 ในกรณีที่สถาบันมีคำสั่งให้สมาชิกควบหรือโอนกิจการตามมาตรา 64 ให้สมาชิกนั้นจัดทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ และให้รัฐมนตรีประกาศการให้ความเห็นชอบในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวจะกำหนดระยะเวลาดำเนินการและเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ในการดำเนินการตามโครงการที่ได้รับความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ถ้าสมาชิกหรือสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จำเป็นต้องดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นมิให้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

(1) มาตรา 237 มาตรา 1117 มาตรา 1119 มาตรา 1145 มาตรา 1185 มาตรา 1220 มาตรา 1222 มาตรา 1224 มาตรา 1225 มาตรา 1226 มาตรา 1238 และมาตรา 1240 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(2) มาตรา 31 มาตรา 50 มาตรา 52 มาตรา 54 วรรคสอง มาตรา 102 ประกอบกับมาตรา 33 วรรคสอง มาตรา 107 มาตรา 136(2) มาตรา 137 มาตรา 139 วรรคหนึ่ง มาตรา 140 มาตรา 141 มาตรา 147 และมาตรา 148 แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535

(3) มาตรา 94(2) มาตรา 114 และมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ทั้งนี้ เฉพาะที่เกี่ยวกับการโอนทรัพย์สินหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินเนื่องในการควบกิจการหรือโอนกิจการ

ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคลใดในการดำเนินการตามวรรคสอง สมาชิกและสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนต้องร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นนั้น

มาตรา 66 เมื่อได้มีประกาศให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรี ตามมาตรา 65 แล้ว ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่จะควบกิจการหรือรับโอนกิจการทั้งหมด หรือบางส่วนจัดให้มีการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อพิจารณาการควบกิจการหรือรับโอนกิจการ ในการนี้มีให้นับทกกฎหมายเกี่ยวกับการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อควบกิจการหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นนั้นมาใช้บังคับ และให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นนั้นงดรับลงทะเบียนการโอนหุ้นเมื่อพ้น 7 วัน นับแต่วันที่มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรี ตามมาตรา 65 จนถึงวันประชุมผู้ถือหุ้น และเรียกประชุมผู้ถือหุ้น โดยจัดส่งหนังสือนัดให้ผู้ถือหุ้นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน แต่ต้องไม่เกิน 14 วัน ทั้งนี้ ให้โฆษณาคำบอกกล่าวนัดประชุมในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 3 วันก่อนวันประชุมด้วย ในการประชุมถ้ามีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงของผู้ถือหุ้น ซึ่งมาประชุมให้ถือว่าการควบกิจการหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจมีหุ้นอยู่ในสถาบันการเงิน หรือนิติบุคคลอื่นใดไม่ต่ำกว่าร้อยละเก้าสิบ เมื่อได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา 65 แล้ว ให้ถือว่าการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีเป็นมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น และการควบกิจการหรือรับโอนกิจการนั้นเป็นการชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

คณะกรรมการของสมาชิกและสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น ที่ควบกันแล้วมีสิทธิยื่นขอจดทะเบียนการควบกิจการได้ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด นับแต่วันที่ได้มีประกาศการให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีตามมาตรา 65

ให้สมาชิก สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นตามวรรคแรก ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่าง ๆ บรรดาที่เกิดจากการควบกิจการหรือการโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยจะกำหนดเป็นการทั่วไป หรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา 67 ในการควบกิจการหรือโอนกิจการของสมาชิกกับหรือให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น หากมีการโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีสิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอันเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันซึ่งยอมตกไปได้แก่ผู้รับโอนตามประมวลกฎหมายแพ่งมาตรา 305 แล้ว ให้หลักประกันนั้นตกแก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 68 ในการควบกิจการหรือโอนกิจการของสมาชิกกับหรือให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการแล้วแต่กรณี เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยาน

หลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้าม้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น

มาตรา 69 ในกรณีที่ได้จ่ายเงินทดแทนหรือจัดการให้มีการโอนกิจการไปบางส่วนแล้ว สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีสามารถดำเนินการจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ก่อนที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้สมาชิกนั้นล้มละลายได้

เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ให้สถาบันมอบเงินและทรัพย์สินตลอดจนเอกสารทั้งหลายทั้งปวงให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โดยให้ถือว่าสถาบันพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในฐานะผู้ชำระบัญชีตั้งแต่วันที่นั้นเป็นต้นไป และกระบวนการชำระบัญชีต่อไปให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา 70 ในระหว่างเวลาตั้งแต่สมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสมาชิกนั้น หรือตามกฎหมายที่กำกับดูแลสมาชิก จนถึงเวลาที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดตามคำขอของสถาบันตามมาตรา 69

- (1) ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องสมาชิกเป็นคดีล้มละลาย รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของสมาชิก
- (2) ให้ศาลระงับการพิจารณาคดีที่มีผู้ฟ้องสมาชิกสำหรับสิทธิเรียกร้องใดต่อศาลไว้ก่อน

หมวด 8

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบบัญชี

มาตรา 71 ให้สถาบันเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา 72 รายได้ที่สถาบันได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ หลังจากหักค่าใช้จ่ายและตั้งไว้เป็นเงินสำรองแล้ว ให้สะสมเป็นทุนของสถาบัน

มาตรา 73 ถ้าสถาบันเกี่ยวข้องกับกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเช่นนั้น ให้สถาบันได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อการดังกล่าว

มาตรา 74 สถาบันต้องวางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการและให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา 75 สถาบันต้องจัดทำงบดุล และบัญชีกำไรขาดทุน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 76 ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบัน

มาตรา 77 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชี และเอกสารหลักฐานของสถาบัน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน

มาตรา 78 ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสถาบันภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 79 ให้สถาบันทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

ให้สถาบันประกาศงบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หมวด 9

การเปิดเผยความลับ

มาตรา 80 ผู้ใดล่วงรู้กิจการของสมาชิกใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยนอกจากตามหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน การพิจารณาคดีหรือเป็นการเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นการเปิดเผยแก่ผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาชิกนั้น หรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับสมาชิกนั้น หรือเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะและการดำเนินการของสมาชิกนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ กิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย โดยปกติได้แก่ ความลับของลูกค้านั้นเป็นการคุ้มครองสิทธิในชื่อเสียงและความเป็นอยู่ส่วนตัว อย่างไรก็ตาม ผู้ล่วงรู้กิจการของสมาชิกตามวรรคหนึ่ง อาจเปิดเผยได้ หากความลับนั้นถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว หรือลูกค้าให้ความยินยอม

หมวด 10

การเปรียบเทียบปรับ

มาตรา 81 ความผิดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามหมวด 9 ให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคน ซึ่งคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

หมวด 11

บทเฉพาะกาล

มาตรา 82 เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากขึ้นแล้ว ให้ยกเลิกการค้ำประกันผู้ฝากเงินโดยรัฐบาลที่มีอยู่ก่อนการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก

ภายในระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี มีอำนาจ กำหนดจำนวนสูงสุดของเงินฝาก รวมถึงดอกเบี้ยที่ประกัน สูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา 50 และในกรณีที่สถาบันได้รับความเสียหายหรือขาดสภาพคล่อง ให้รัฐบาลช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสภาพคล่องที่จำเป็นแก่สถาบัน

ในการกำหนดจำนวนสูงสุดของเงินฝากรวมดอกเบี้ยที่ประกันตามวรรคสอง คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

คำชี้แจงประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก

1. วัตถุประสงค์และหลักการ

การยกร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากมีวัตถุประสงค์และหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 ประกันเงินฝากของประชาชนในสถาบันการเงิน
- 1.2 เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน
- 1.3 ดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกควบคุม และชำระบัญชีสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

2. เหตุผลและความจำเป็น

ในปัจจุบันการดำเนินธุรกิจของสถาบันการเงินมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และมีแนวโน้มเปิดเสรีมากขึ้น นอกจากนี้ ทางมายังมีนโยบายให้สถาบันการเงินแข่งขันกัน เพื่อให้สถาบันการเงินในประเทศปรับปรุงระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ และกระจายการบริการทางการเงินไปสู่ท้องถิ่นชนบทให้มากขึ้น รวมทั้ง เป็นกลไกในการระดมเงินออมในประเทศให้เพียงพอกับความต้องการใช้เงินทุน ซึ่งในปัจจุบันกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินยังมีขอบเขตอำนาจและหน้าที่ไม่ชัดเจนเพียงพอในการคุ้มครองและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ฝากเงิน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาวได้ จึงสมควรให้จัดตั้งสถาบันประกันเงินฝาก ที่มีขอบเขตอำนาจและหน้าที่ให้การคุ้มครองผู้ฝากเงินอย่างชัดเจน และมีประสิทธิภาพมากกว่า

3. โครงสร้างโดยทั่วไปของร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝาก

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันประกันเงินฝากประกอบด้วย 11 หมวด คือ

หมวดที่ 1 ว่าด้วย สถาบันประกันเงินฝาก

- ส่วนที่ 1 การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และภารกิจ
- ส่วนที่ 2 ทุน เงินสำรอง และการประกันจากรัฐบาล
- ส่วนที่ 3 สำนักงานใหญ่และสาขา

- หมวดที่ 2 ว่าด้วย โครงสร้างการบริหาร
- ส่วนที่ 1 คณะกรรมการสถาบัน
- ส่วนที่ 2 ผู้อำนวยการ
- ส่วนที่ 3 สถานภาพ และความรับผิดชอบของพนักงาน
- หมวดที่ 3 ว่าด้วย สมาชิก เบี้ยประกัน และการติดตามฐานะสมาชิก
- ส่วนที่ 1 สมาชิกและเบี้ยประกัน
- ส่วนที่ 2 การติดตามฐานะสมาชิก
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นสมาชิก
- หมวดที่ 4 ว่าด้วย การประกันเงินฝาก
- ส่วนที่ 1 เงินฝากที่ได้รับประกันและไม่ได้รับประกัน
- ส่วนที่ 2 เงินทดแทน และรับช่วงสิทธิ
- หมวดที่ 5 ว่าด้วย การดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม
- หมวดที่ 6 ว่าด้วย การหักกลบลบหนี้
- หมวดที่ 7 ว่าด้วย การชำระบัญชีสมาชิก
- หมวดที่ 8 ว่าด้วย การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบบัญชี
- หมวดที่ 9 ว่าด้วย การเปิดเผยความลับ
- หมวดที่ 10 ว่าด้วย การเปรียบเทียบปรับ
- หมวดที่ 11 ว่าด้วย บทเฉพาะกาล

หมวดที่ 1 ว่าด้วย สถาบันประกันเงินฝาก

ส่วนที่ 1 การจัดตั้ง วัตถุประสงค์ และภารกิจ

- ก. สถาบันประกันเงินฝากจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ (มาตรา 6)
- (1) ประกันเงินฝากของประชาชนในสถาบันการเงินสมาชิก
 - (2) เสริมสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงิน
 - (3) ดำเนินการกับสถาบันการเงินสมาชิกที่ถูกควบคุม และชำระบัญชีสถาบันการเงินสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- ข. ภายใต้วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งดังกล่าว สถาบันมีภารกิจดังต่อไปนี้ (มาตรา 7)
- (1) บริหารจัดการทุน เงินสำรอง และทรัพย์สินอื่นของสถาบัน และจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝากเงิน
 - (2) เรียกเก็บเบี้ยประกันจากสมาชิก

- (3) ดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม เพื่อลดภาระการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ผู้ฝาก และชำระบัญชีสมาชิกที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และ
- (4) ประกอบภารกิจทั้งปวงที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องจากภารกิจตาม (1) (2) และ (3) นอกจากนี้ ในการดำเนินการตามภารกิจดังกล่าว สถาบันยังมีอำนาจหน้าที่ เช่น เข้าถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินและทรัพย์สินในทรัพย์สินต่าง ๆ กู้หรือยืมเงิน ออกพันธบัตรหรือตราสารการเงินอื่น ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือตราสารหนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน ฝากเงินในสถาบันการเงินหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เป็นผู้ชำระบัญชี เป็นต้น (มาตรา 8)

ส่วนที่ 2 ทุน เงินสำรอง และการประกันจากรัฐบาล

ก. ทุน และเงินสำรองของสถาบันประกอบด้วย (มาตรา 9)

- (1) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจ่ายเป็นการอุดหนุน
 - (2) เงินสำรอง
 - (3) เบี้ยประกัน
 - (4) ดอกผล
 - (5) เงินและทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของสถาบัน
 - (6) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
 - (7) กองทุนประกันเงินฝาก
- ข. ในระยะเริ่มแรกของการจัดตั้ง เงินทุนของสถาบันทั้งหมดได้รับมาจากการอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นทุนประเดิมจำนวนหนึ่งพันล้านบาท (มาตรา 10)
- ค. ให้กองทุนประกันเงินฝากประกอบด้วยเงินเบี้ยประกันที่สมาชิกนำส่งรวมถึงผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการบริหารเงินกองทุนประกันเงินฝาก (มาตรา 11)
- ง. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการกู้ยืมเงินของสถาบัน (มาตรา 14)

ส่วนที่ 3 สำนักงานใหญ่และสาขา

สำนักงานใหญ่ของสถาบันตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล และสถาบันจะจัดตั้งสาขา ณ ที่อื่นใดในราชอาณาจักรก็ได้ (มาตรา 15)

หมวดที่ 2 ว่าด้วย โครงสร้างการบริหาร

ส่วนที่ 1 คณะกรรมการสถาบัน

- ก. คณะกรรมการสถาบัน ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 คน คือ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนไม่เกิน 3 คน ที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสถาบันซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง รวมเป็นกรรมการทั้งสิ้น 5 ถึง 7 คน (มาตรา 16)
- ข. กรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้อำนวยการสถาบันอยู่ในวาระคราวละ 4 ปี โดยเมื่อครบ 2 ปีแรกให้กรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งออกจากตำแหน่งจำนวน กึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก และถือว่าการออกจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นการออกตามวาระแรก ในกรณีที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงกรรมการในระหว่างวาระ ให้กรรมการผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งแทน ดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการซึ่งตนแทนนั้น และประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งนั้น เมื่อพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะเป็นประธานกรรมการและกรรมการได้ไม่เกิน 2 วาระติดต่อกัน (มาตรา 17)
- ค. ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานของพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังกำหนดให้เป็นบุคคลที่ต้องมีความรู้และประสบการณ์ด้านการเงิน การคลัง การธนาคาร กฎหมาย หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานของสถาบันการเงิน (มาตรา 18)
- ง. ในการประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงเป็นองค์ประชุม มติที่ประชุมกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก (มาตรา 20)

ส่วนที่ 2 ผู้อำนวยการ

- ก. การแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบัน ให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ส่วนรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการมาจากการแต่งตั้งจากคณะกรรมการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด และให้มีฐานะเป็นพนักงานของสถาบัน (มาตรา 23,28)

ส่วนที่ 3 สถานภาพ และความรับผิดชอบของพนักงาน

- ก. กำหนดมิให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ และกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน(มาตรา 31)
- ข. ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน ลูกจ้างของสถาบันและผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความเสียหายนั้นได้เกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง(มาตรา 32)
- ค. ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน ต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัดหรือแย้งกับตำแหน่งหน้าที่ของตน และต้องไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นจากบุคคลอื่นที่มีหน้าที่หรือธุรกิจเกี่ยวข้องกับสถาบัน เว้นแต่จะเป็นสิ่งของเล็กน้อยตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งให้กันตามประเพณี(มาตรา 33)

หมวดที่ 3 ว่าด้วยสมาชิก เบี้ยประกัน และการติดตามฐานะสมาชิก

ส่วนที่ 1 สมาชิกและเบี้ยประกัน

- ก. สมาชิกของสถาบันประกอบด้วย
 - (1) สถาบันการเงินซึ่งได้แก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน ละบริษัทเครดิตฟองซิเอร์
 - (2) สถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรับเงินฝากจากประชาชน
 ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด(มาตรา 34)
- ข. การกำหนดอัตราเบี้ยประกัน ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยจะคิดจากยอดเงินฝาก หรือยอดเงินที่รับจากประชาชน ในอัตราที่ไม่เกินร้อยละ 1 ของยอดเงินฝากถัวเฉลี่ย หรือยอดเงินที่รับจากประชาชน ถัวเฉลี่ยแล้วแต่กรณี และในการกำหนดอัตราเบี้ยประกันดังกล่าวจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของสมาชิกหรือตามฐานะหรือผลการดำเนินงานของสมาชิกแต่ละแห่งก็ได้ แต่ต้องได้รับการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี สมาชิกใดไม่นำส่งเงินเข้าสถาบันให้ถูกต้องและครบถ้วนต้องเสียเงินเพิ่มเป็นจำนวนไม่เกิน 2 เท่าของจำนวนเงินที่สมาชิกนั้นนำส่งไม่ครบ ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด(มาตรา 35)

ส่วนที่ 2 การติดตามฐานะสถาบันสมาชิก

- ก. สถาบันมีอำนาจกำหนดให้สมาชิกส่งรายงานลับที่มีข้อมูลตามที่ต้องการให้แก่สถาบันเป็นประจำ หรือจะให้สมาชิกส่งรายงาน หรือคำชี้แจงประกอบรายงานก็ได้ (มาตรา 39)
- ข. สถาบันสามารถขอให้ ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบสถาบันสมาชิกเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะเรื่องได้ และสถาบันมีอำนาจเข้าร่วมทำการตรวจสอบด้วย (มาตรา 40)
- ค. กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานของทางการอื่นที่กำกับดูแลสถาบันสมาชิก และสถาบันมีอำนาจส่งรายงานการตรวจสอบหรือข้อมูลใด ๆ ให้แก่กัน และกันได้ (มาตรา 41)
- ง. เมื่อสถาบันพบว่าสถาบันสมาชิกใดมีปัญหาเกิดขึ้น ให้สถาบันแจ้งให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นของทางการที่กำกับดูแลสถาบันสมาชิคนั้นทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่ควบคุมสถาบันสมาชิคนั้น และสถาบันมีอำนาจจัดส่งผู้แทนเข้าร่วมปรึกษาหารือกับหน่วยงานนั้นรวมทั้งรับทราบรายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการหรือจะดำเนินการกับสถาบันสมาชิก จากหน่วยงานนั้น (มาตรา 42)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเป็นสมาชิก

- ก. กำหนดให้สมาชิกต้องระบุในเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งสัญญาที่ทำกับบุคคลภายนอกว่าเป็นสมาชิกของสถาบัน หรือข้อความอื่นในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 45)
- ข. ห้ามบุคคลใด ๆ นอกจากสมาชิกโฆษณาหรือแสดงให้เห็นว่าธุรกิจใดได้รับการประกันจากสถาบันหรือเป็นสมาชิกของสถาบัน หากฝ่าฝืนจะมีความผิดทางอาญา (มาตรา 46)

หมวดที่ 4 ว่าด้วย การประกันเงินฝาก

ส่วนที่ 1 เงินฝากที่ได้รับประกันและไม่ได้รับประกัน

- ก. เงินฝากที่ได้รับประกันได้แก่ เงินฝากทุกประเภทรวมถึงดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากนั้น ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ (มาตรา 47)
 - (1) ต้องเป็นเงินฝากและดอกเบี้ยที่เป็นเงินบาท
 - (2) ต้องเป็นบัญชีเงินฝากภายในประเทศ ซึ่งมีใช้บัญชีเงินฝากของผู้มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศและ

- (3) ในกรณีที่มีหลักฐานแห่งเงินฝากเป็นตราสาร เช่น ตั๋วเงิน หรือบัตรเงินฝากต้องเป็นตราสารชนิดระบุชื่อ (ไม่ใช่ชื่อออกให้แก่ผู้ถือ)
- (4) ในกรณีที่เป็นเงินฝากของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนบำเหน็จบำนาญของราชการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข. เงินฝากที่ไม่ได้รับประกัน ได้แก่ (มาตรา 48)

- (1) เงินฝากของสถาบันการเงินอื่นที่นำมาฝากไว้
- (2) เงินฝากของบริษัทประกันภัย(ทั้งประกันชีวิตและวินาศภัย)
- (3) เงินฝากของกองทุนรวม และกองทุนส่วนบุคคล
- (4) เงินฝากของบริษัทแม่ บริษัทลูก และบริษัทร่วม ของสถาบันสมาชิก
- (5) เงินฝากของกรรมการ ผู้จัดการ พนักงานที่มีอำนาจจัดการ หรือที่ปรึกษาของสถาบันสมาชิก
- (6) เงินฝากของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่ถือหุ้นในสถาบันสมาชิคนั้นเกินร้อยละ 5
- (7) เงินฝากของผู้สอบบัญชีสถาบันสมาชิกที่ใช้สอบบัญชีตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535
- (8) เงินฝากของญาติใกล้ชิดของบุคคลตาม (5) (6) และ (7) ซึ่งได้แก่
 - (8.1) คู่สมรส บิดา มารดา หรือผู้รับบุตรบุญธรรม
 - (8.2) บุตร หรือบุตรบุญธรรม
 - (8.3) พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน พี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน
 - (8.4) คู่สมรสของบุคคลตาม (8.2) (8.3)
- (9) เงินฝากของผู้ฝากเงินที่ไม่สุจริตหรือที่มีส่วนร่วมก่อความเสียหายแก่สถาบันสมาชิคนั้น ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- (10) นิติบุคคลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ 2 เงินทดแทน และรับช่วงสิทธิ

- ก. เมื่อสถาบันสมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือถูกยกเลิกโดยกฎหมาย ให้คณะกรรมการควบคุมหรือผู้แทนนิติบุคคลของสมาชิก ส่งมอบเงิน ทรัพย์สินและเอกสารให้ แก่สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีภายใน 7 วัน หลังจากนั้น 30 วัน ให้สถาบันประกาศให้ผู้ฝากมายื่นขอรับเงินทดแทน และผู้ฝากจะต้องยื่นคำขอรับเงินทดแทน

90 วัน นับแต่วันที่สถาบันประกาศกำหนด โดยรัฐมนตรีอาจขยายระยะเวลาได้อีก 2 ครั้ง (มาตรา 49)

- ข. ให้สถาบันจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากแต่ละราย ภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่ ยื่นคำขอตามมาตรา 49 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนดในจำนวน เงินสูงสุดของเงินฝากรวมดอกเบี้ยที่ประกันตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา (มาตรา 50)

ทั้งนี้ ให้จ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากแต่ละบุคคลโดยไม่คำนึงถึงจำนวนบัญชีเงินฝาก ในสถาบันสมาชิกเดียวกัน และในกรณีที่มีบุคคลหลายคนถือบัญชีเงินฝากร่วมกัน ให้ถือว่าแต่ละคนเป็นผู้ฝากแต่ละรายตามส่วนที่บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิในบัญชีเงินฝากนั้น ในกรณีที่ไมอาจทราบจากผู้ฝากแต่ละรายมีส่วนเท่าใด ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ว่าด้วยกรรมสิทธิ์รวมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

- ค. ในกรณีที่ผู้ฝากมีหนี้ค้างชำระอยู่กับสถาบันสมาชิก ให้หักกลบลบหนี้ก่อนจะจ่ายเงิน ทดแทน ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระแล้วหรือไม่ และไม่ว่าจะเป็นหนี้ประเภทเดียวกัน หรือไม่ (มาตรา 51)

- ง. ให้สถาบันเข้ารับช่วงสิทธิของผู้ฝากเท่ากับจำนวนเงินที่ได้จ่ายหรือที่จะต้องจ่าย และให้ สถาบันมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในจำนวนเงินนั้นจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ หรือผู้ชำระ บัญชีแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้มีนุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของสมาชิกนั้นทั้งหมด และให้ อายุความแห่งสิทธิที่รับช่วงดังกล่าวสะดุดหยุดลงเมื่อผู้ฝากยื่นคำขอรับเงินทดแทนต่อ สถาบัน (มาตรา 52)

- จ. เมื่อสถาบันจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ฝากของสมาชิกรายใดหรือผู้ฝากมิได้ยื่นคำขอรับเงิน ภายในกำหนด ให้สถาบันเป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิดที่เกี่ยวกับการประกันเงินฝาก ต่อผู้ฝากเงินของสมาชิกรายนั้น (มาตรา 53)

- ฉ. อัตราดอกเบี้ยหลังจากวันที่สมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่สถาบันกำหนด (มาตรา 54)

หมวด 5 ว่าด้วย การดำเนินการกับสมาชิกที่ถูกควบคุม

- ก. เมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งว่าจะมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงิน ให้สถาบันกำหนด รายชื่อคณะกรรมการควบคุมประกอบด้วยประธานกรรมการ 1 คน และกรรมการอื่นไม่ น้อยกว่า 2 คน และแจ้งเป็นหนังสือกลับไปยังธนาคารแห่งประเทศไทยภายใน 7 วันนับ แต่วันที่ได้รับแจ้งข้างต้น (มาตรา 55)

- ข. ในการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับสมาชิกที่ถูกควบคุมให้คณะกรรมการควบคุมคำนึงถึงวิธีการต่าง ๆ ที่สามารถจะดำเนินการ และเลือกวิธีการที่จะทำให้เกิดค่าใช้จ่ายแก่สถาบันน้อยที่สุด ในการนี้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจโอนกิจการหรือกิจการของสมาชิกกับสถาบันการเงินอื่นได้ ในกรณีที่คณะกรรมการควบคุมเห็นว่าสมาชิกที่ถูกควบคุมไม่อาจดำเนินกิจการต่อไปได้ให้รายงานต่อผู้มีอำนาจเพื่อเพิกถอนใบอนุญาต และรายงานต่อสถาบันเพื่อดำเนินการชำระบัญชีสมาชิกนั้นต่อไป (มาตรา 56)
- ค. ให้สถาบันมีอำนาจจ่ายเงินให้แก่สถาบันการเงินที่รับโอนเงินฝากที่ได้รับประกันจากสมาชิกที่ถูกควบคุม (มาตรา 57) และมีอำนาจปรับอัตราดอกเบี้ยของสมาชิกที่ถูกควบคุม (มาตรา 58)
- ง. ให้สถาบันมีอำนาจเลิกจ้างและระงับการจ่ายสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริหารของสมาชิก (มาตรา 60)

หมวด 6 ว่าด้วย การหักกลบลบหนี้

ในกรณีที่สมาชิกถูกทางการเข้าควบคุมหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้ถือหุ้นกู้ หรือตราสารหนี้อื่น หรือผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้ของสมาชิกนั้นในภายหลัง นำหุ้นกู้ ตราสาร หรือสิทธิเรียกร้องที่รับโอนมานั้น มาหักกลบลบหนี้กับหนี้ที่ผู้นั้นมีอยู่กับสมาชิกนั้น (มาตรา 61)

หมวดที่ 7 ว่าด้วย การชำระบัญชีสมาชิก

- ก. เมื่อสมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของสถาบันการเงินนั้นแล้ว ให้มีการชำระบัญชีสมาชิกนั้นโดยให้สถาบันเป็นผู้ชำระบัญชี (มาตรา 62)
- ข. ในการชำระบัญชี สถาบันจะมอบหมายหรือว่าจ้างพนักงานหรือผู้อื่นให้กระทำการชำระบัญชีแทนก็ได้ (มาตรา 63)
- ค. นอกจากการจ่ายเงินทดแทนแล้ว ในกรณีที่สถาบันเห็นว่าจะสามารถลดการจ่ายเงินทดแทนได้โดยจัดให้สมาชิกควบหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนกับหรือให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น ให้สถาบันมีอำนาจสั่งให้สมาชิกควบหรือโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนกับหรือให้แก่สถาบันการเงิน หรือนิติบุคคลอื่นได้ และจะต้องได้รับความยินยอมจากสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นด้วย คำสั่งของสถาบันในกรณีนี้ถือเป็นมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของสมาชิกนั้น และกรณีดังกล่าวสถาบันจะจ่าย

เงินชดเชยความเสียหายให้แก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบหรือรับโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยก็ได้ (มาตรา 64)

- ง. ในกรณีที่สถาบันได้มีคำสั่งให้สมาชิกควบหรือโอนกิจการดังกล่าว ให้สมาชิกลำดับทำโครงการแสดงรายละเอียดการดำเนินงานเสนอต่อรัฐมนตรี หากรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยให้รัฐมนตรีประกาศการให้ความเห็นชอบในราชกิจจานุเบกษา และกรณีดังกล่าวให้สมาชิกหรือสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องดังกล่าวได้รับยกเว้นไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายในบางกรณี เช่น การลดทุนสามารถลดทุนได้ต่ำกว่า 1 ใน 4 ของทุนจดทะเบียน หรือลดมูลค่าหุ้นลงได้เหลือต่ำกว่า 5 บาท เป็นต้น (มาตรา 65)
- จ. ในการควบกิจการหรือโอนกิจการของสถาบันสมาชิกลำดับกล่าว หากมีการโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีสิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอื่นเกิดขึ้นแต่การค้ำประกัน ให้หลักประกันนั้นตกแก่สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นที่ควบหรือรับโอนกิจการนั้นด้วย นอกจากนี้หากมีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาลก็ให้สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่นนั้น เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว (มาตรา 67 และ มาตรา 68)
- ฉ. ในกรณีที่สถาบันได้จ่ายเงินทดแทนหรือจัดให้มีการโอนกิจการไปบางส่วนดังกล่าวแล้ว สถาบันในฐานะผู้ชำระบัญชีสามารถดำเนินการจัดการทรัพย์สินต่าง ๆ เพื่อชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ก่อนที่จะยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้สมาชิกลำดับละลายได้ เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินสถาบันสมาชิกลำดับเด็ดขาดแล้ว ให้ถือว่าสถาบันพ้นจากอำนาจและหน้าที่ในฐานะผู้ชำระบัญชีทันที และกระบวนการชำระบัญชีต่อไปให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย (มาตรา 69)
- ช. ในระหว่างระยะเวลาตั้งแต่สมาชิกถูกเพิกถอนใบอนุญาตจนถึงเวลาที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินเด็ดขาด ห้ามผู้ใดฟ้องสถาบันสมาชิกลำดับเป็นคดีล้มละลาย (มาตรา 70)

หมวดที่ 8 ว่าด้วย การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบบัญชี

- ก. ให้สถาบันเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทย (มาตรา 71)
- ข. รายได้ที่สถาบันได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ หลังจากหักค่าใช้จ่ายและตั้งเป็นเงินสำรองแล้ว ให้สะสมเป็นทุนของสถาบัน (มาตรา 72)

- ค. ถ้าสถาบันเกี่ยวข้องกับกิจการใดที่กฎหมายกำหนดให้มีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ในการจดทะเบียนดังกล่าว ให้สถาบันได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (มาตรา 73)
- ง. กำหนดให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบัน ผู้สอบบัญชีต้องจัดทำรายงานผลการตรวจสอบบัญชีและการเงินดังกล่าวเสนอต่อสถาบันภายใน 120 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สถาบันทำรายงานปีละ 1 ครั้ง เสนอต่อรัฐมนตรีภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา 76 มาตรา 78 และมาตรา 79 วรรคหนึ่ง)
- จ. กำหนดให้สถาบันประกาศบดุลบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องในราชกิจจานุเบกษาภายใน 150 วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา 79 วรรคสอง)

หมวดที่ 9 ว่าด้วย การเปิดเผยความลับ

กำหนดห้ามมิให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกิจการของสมาชิกที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ ไม่เปิดเผยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ นำไปเปิดเผย เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยตามหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน การพิจารณาคดี หรือเป็นการเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ หรือเป็นการเปิดเผยแก่ผู้ตรวจสอบบัญชีของสถาบันสมาชิคนั้น หรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับสถาบันสมาชิคนั้น หรือเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะ และการดำเนินการของสถาบันสมาชิคนั้น หากฝ่าฝืนจะมีความผิดในทางอาญา (มาตรา 80)

หมวดที่ 10 ว่าด้วย การเปรียบเทียบปรับ

ความผิดในพระราชบัญญัตินี้ (เว้นแต่ความผิดในหมวดที่ 9) ให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ คณะกรรมการดังกล่าวมีจำนวน 3 คน และ 1 ในจำนวน 3 คนนั้นเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบปรับกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ถูกต้องแล้ว คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน (มาตรา 81)

หมวดที่ 11 ว่าด้วย บทเฉพาะกาล

เมื่อมีการจัดตั้งสถาบันประกันเงินฝากแล้ว ให้ยกเลิกการค้ำประกันผู้ฝากเงินของสถาบันการเงินที่มีอยู่ก่อน ภายในระยะเวลา 4 ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดจำนวนเงินสูงสุดของเงินฝากรวมถึงดอกเบี้ยที่ประกันสูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา 50 และในกรณี que สถาบันได้รับความเสียหายหรือขาดสภาพคล่องให้รัฐบาลช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสภาพคล่องที่จำเป็นแก่สถาบัน (มาตรา 82)

ที่ กค 1004/ (ก. 57/4

กระทรวงการคลัง
ถนนพระราม 6 กท.10400

๒๕ ธันวาคม 2546

เรื่อง แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

ด้วยปัจจุบันระบบสถาบันการเงินโดยเฉพาะสถาบันการเงินที่รับเงินฝากจากประชาชน (Depository Institutions) ของไทยมีรูปแบบที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ รวมถึงสถาบันการเงินเฉพาะกิจ นอกจากนี้ยังมีสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่างประเทศ (Foreign Bank's Branch) กิจการวิเทศธนกิจ (International Banking Facilities : IBF) ทั้ง BIBF และ PIBF รวมถึงธนาคารพาณิชย์ไทยที่มีสถาบันการเงินต่างชาติเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ เนื่องจากการได้รับการผ่อนผัน (Hybrid Banks) เช่น ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) ธนาคารยูโอบี รัตนสิน จำกัด (มหาชน) ธนาคาร ดีบีเอส ไทยท努 จำกัด (มหาชน) และธนาคารแอสเตนดาร์ดชาร์เตอร์ดอร์นครธน จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ซึ่งการประกอบธุรกิจระหว่างธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิต ฟองซิเอร์ก็มีความแตกต่างกันอยู่ อย่างไรก็ดี แม้จะมีสถาบันการเงินหลากหลายประเภท แต่จากการสำรวจโดยการสุ่มตัวอย่างของธนาคารแห่งประเทศไทยกลับพบว่า การเข้าถึงบริการทางการเงิน ของสถาบันการเงินของประชาชนในด้านเงินกู้มีเพียงร้อยละ 42.3 ส่วนอีกร้อยละ 57.7 ไม่สามารถเข้าถึง เงินกู้ของสถาบันการเงินในระบบได้ และทางด้านเงินฝากก็พบว่า ประชาชนร้อยละ 87.1 สามารถเข้าถึง บริการเงินฝาก ขณะที่อีกร้อยละ 12.9 ยังไม่สามารถเข้าถึงบริการเงินฝาก นอกจากนี้จากการสำรวจพบว่า ณ เดือนมีนาคม 2545 ยังมีอำเภอที่ไม่มีสถาบันการเงินเข้าไปให้บริการทางการเงินรวม 42 อำเภอ

กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาระบบ สถาบันการเงินซึ่งเป็นแผนระยะ 5-10 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมโอกาสในการเข้าถึงบริการ ทางการเงินที่จำเป็นได้อย่างทั่วถึง เสริมสร้างระบบการเงินให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพสามารถ แข่งขันได้ สร้างความสมดุลระหว่างตลาดสินเชื่อและตลาดทุน และส่งเสริมกลไกให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองและความเป็นธรรม โดยแยกแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

1. ส่งเสริมบริการทางการเงินให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ซึ่งไม่ได้รับการ
จากธนาคารพาณิชย์อย่างทั่วถึง และส่งเสริมการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรการเงินชุมชน เพื่อตอบสนอง
ความต้องการบริการทางการเงินขั้นพื้นฐาน โดยการจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อส่งเสริมองค์กรการเงินชุมชน
เหล่านั้นให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น และส่งเสริมให้ผู้มีรายได้น้อยที่ได้รับการบริการทางการเงินจากสถาบันการเงิน
เฉพาะกิจให้ได้รับการบริการที่ตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น

2. ส่งเสริมบริการทางการเงินแก่ประชาชนและผู้ประกอบการที่ใช้บริการจาก
ธนาคารพาณิชย์ และเพิ่มประสิทธิภาพของสถาบันการเงินในระบบ โดยปรับรูปแบบการให้
ใบอนุญาตประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ไทยให้มี 2 ประเภท คือ Full-service Banks และ
Restricted Banks อีกทั้งปรับบทบาทของสถาบันการเงินต่างชาติที่มีหลากหลายรูปแบบในระบบ
สถาบันการเงินปัจจุบันให้มีทางเลือกในรูปแบบการประกอบธุรกิจประเภทใดประเภทหนึ่ง

3. มาตรการเพื่อช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงิน

อนึ่ง แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่เสนอมานี้ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมให้
ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงินเพิ่มมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการจัดระเบียบของระบบ
สถาบันการเงิน เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและเสถียรภาพให้กับระบบสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นกลไกหลัก
กลไกหนึ่งของระบบการเงิน และระบบเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย โดยกระทรวงการคลังจะได้รายงาน
ความคืบหน้าในการดำเนินการตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้คณะรัฐมนตรีทราบในโอกาสต่อไป
หลังจากที่ได้ดำเนินการตามแผนแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบแผนพัฒนาระบบสถาบัน
การเงินที่กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยร่วมกันจัดทำขึ้นต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยเอก

(สุชาติ เศรษฐมาลินี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายระบบการเงิน

โทร. 0-2273-9020 ต่อ 3207

โทรสาร 0-2618-3367

C:\My Documents\หนังสือแจ้งราชการคณะรัฐมนตรี เรื่อง แผนพัฒนาฯ 12.doc

จัดอยู่ในประเภทเรื่องฯ ที่เสนอคณะรัฐมนตรีได้โดยตรง

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

แผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

1. ความสำคัญของการกำหนดแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมีลักษณะ Dual economy ประกอบด้วยภาคอุตสาหกรรมที่มีพัฒนาการค่อนข้างสูง และภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ภายนอกกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งจ้างงานมากกว่าครึ่งหนึ่งของแรงงานทั้งประเทศ ระบบสถาบันการเงินที่ดีจึงควรจะตอบสนองความต้องการของภาคเศรษฐกิจทั้งสองส่วนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางเศรษฐกิจของประเทศ และส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการทางการเงินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการไปพร้อมกัน อย่างไรก็ดี ในระยะเวลาที่ผ่านมา ระบบสถาบันการเงินของไทยยังเน้นการให้บริการทางการเงินแก่กลุ่มที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก และละเลยที่จะให้บริการทางการเงินแก่กลุ่มที่ยังด้อยโอกาส ทำให้ระบบสถาบันการเงินไทยยังคงมีจุดอ่อนอยู่หลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชาชนในต่างจังหวัดยังไม่ได้รับบริการทางการเงินอย่างทั่วถึง และ SMEs ยังคงต้องการได้รับบริการทางการเงินที่ดีขึ้น ทางกรจึงควรพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทยให้สามารถแก้ไขจุดอ่อนเหล่านี้ให้ได้ เพื่อสร้างช่องทางการเข้าถึงเงินทุน (Access to capital) ให้กับประชาชน อันจะทำให้ระบบเศรษฐกิจของไทยมั่นคงยิ่งขึ้นโดยมีรากฐานจากเศรษฐกิจระดับรากหญ้าที่แข็งแรง

กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมให้ระบบสถาบันการเงินสามารถตอบสนองความต้องการบริการทางการเงินของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง จึงได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินในระยะปานกลาง (5-10 ปี) โดยเริ่มต้นจากการสำรวจความเห็นของประชาชนเพื่อชี้จุดอ่อนของระบบสถาบันการเงินของไทย และนำไปวางกรอบวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่จะดำเนินการต่อไป

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2545 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งจากภาครัฐ นักวิชาการ และภาคเอกชน เพื่อกำหนดทิศทาง แนวนโยบาย และให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบสถาบันการเงิน โดยคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงิน กำหนดวิสัยทัศน์ของระบบสถาบันการเงินไทย 3 ประการ คือ

1. การให้บริการทางการเงินอย่างทั่วถึงทั้งด้านคุณภาพและปริมาณสำหรับผู้ใช้บริการที่มีศักยภาพ (Potential users) โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างผู้ใช้บริการกลุ่มต่าง ๆ ระหว่างในเมืองและต่างจังหวัด

2. ระบบสถาบันการเงินต้องมีประสิทธิภาพ มีเสถียรภาพ มีการแข่งขัน และมีองค์ประกอบของระบบการเงินทั้งในส่วน of สถาบันการเงิน ตลาดตราสารหนี้ และตลาดตราสารทุนที่ค่อนข้างสมดุล

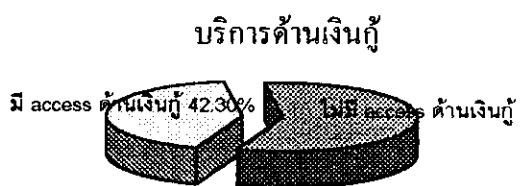
3. ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองและความเป็นธรรม

2. ความต้องการบริการทางการเงินและการตอบสนองในปัจจุบัน

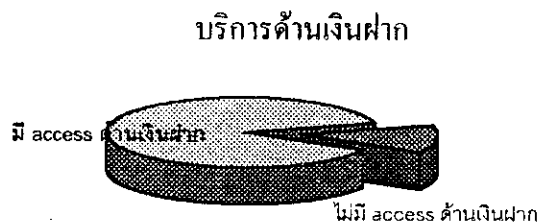
การกำหนดแนวทางส่งเสริมระบบสถาบันการเงินให้สามารถให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพนั้น ต้องระบุได้ว่า ปัจจุบันประชาชนได้รับบริการทางการเงินทั่วถึงแล้วหรือไม่ ประชาชนกลุ่มใดยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงิน (Quantitative Gap) และประชาชนกลุ่มใดที่ได้รับบริการทางการเงินแล้วแต่ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ (Qualitative Gap) ธนาคารแห่งประเทศไทย จึงได้จัดให้มีการสำรวจความต้องการบริการทางการเงินของประชาชนในกลุ่มรายได้ต่าง ๆ (4,800 ราย) และผู้ประกอบการขนาดต่าง ๆ (1,190 ราย) โดยกระจายตัวอย่างให้ทั่วถึง ทั้งในเมืองและชนบทของภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ผลการสำรวจสรุปได้ ดังนี้

2.1 บริการทางการเงินในประเทศไทยยังไม่ทั่วถึง (Quantitative Gap)

• ประชาชน

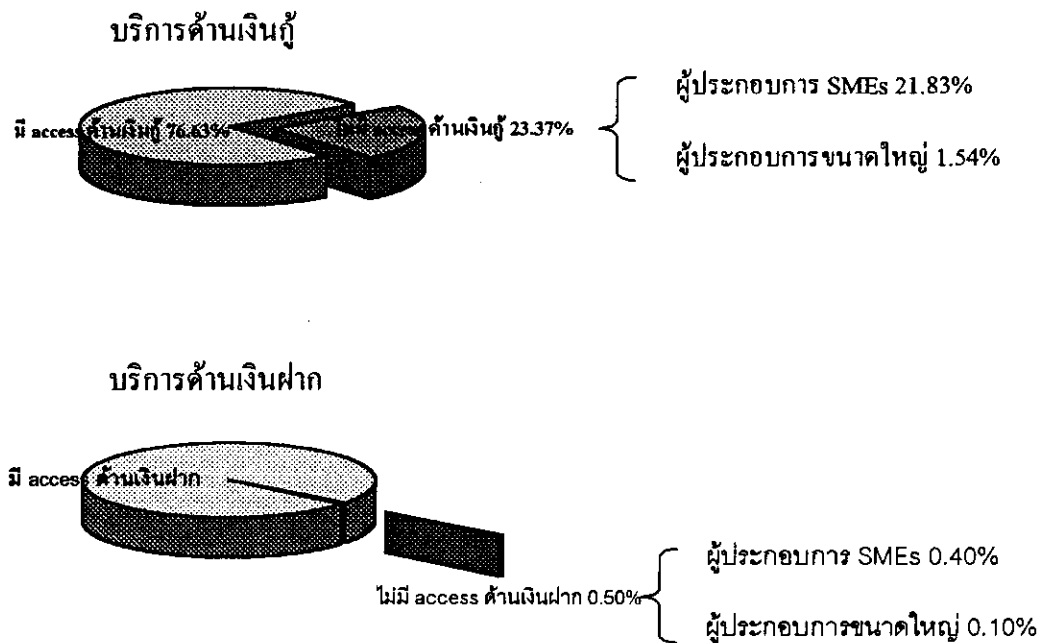

รายได้น้อย 36.72 % (รายได้ครัวเรือนต่ำกว่า 100,000 บาท/ปี)
 รายได้ปานกลาง 6.87% (รายได้ครัวเรือน 100,001-200,000 บาท/ปี)
 รายได้สูง 12.06% (รายได้ครัวเรือน 200,001-500,000 บาท/ปี)
 รายได้สูงมาก 2.05% (รายได้ครัวเรือนมากกว่า 500,000 บาท/ปี)

รายได้น้อย 9.94 % (รายได้ครัวเรือนต่ำกว่า 100,000 บาท/ปี)
 รายได้ปานกลาง 1.05% (รายได้ครัวเรือน 100,001-200,000 บาท/ปี)
 รายได้สูง 1.80% (รายได้ครัวเรือน 200,001-500,000 บาท/ปี)
 รายได้สูงมาก 0.12% (รายได้ครัวเรือนมากกว่า 500,000 บาท/ปี)

- ผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ จะเห็นได้ชัดว่า ณ มี.ค. 2545 ประเทศไทยยังมีอีก 42 อำเภอที่ไม่มีสาขาของสถาบันการเงินใด ๆ ให้บริการอยู่เลย ไม่ว่าจะเป็นธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจอย่างธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือ ธนาคารออมสิน ก็ตาม ทำให้ประชาชนในพื้นที่ที่ไม่มีการให้บริการทางการเงินดังกล่าวต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปใช้บริการทางการเงินในพื้นที่ใกล้เคียงที่มีสาขาของสถาบันการเงินเปิดให้บริการ ส่งผลให้ดอกเบี้ยที่ได้รับจากเงินฝากไม่คุ้มกับค่าเดินทาง

2.2 บริการทางการเงินในประเทศไทยยังไม่เป็นที่พอใจของผู้ใช้บริการเต็มที่ (Qualitative Gap)

ประชาชนและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้มีการปรับปรุงด้านราคา เช่น อัตราค่าบริการและอัตราผลตอบแทน ความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ เช่น ระยะเวลาในการอนุมัติสินเชื่อ และต้องการความหลากหลายของบริการทางการเงินที่ยืดหยุ่นและตอบสนองความต้องการได้อย่างเหมาะสม

2.3 ผู้มีรายได้น้อยมีความต้องการบริการทางการเงินแตกต่างจากบริการทางการเงินที่ธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไปให้บริการอยู่

บริการทางการเงินหลัก ๆ ที่ผู้มีรายได้น้อยต้องการ คือ บริการที่มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับกระแสเงินสดของผู้มีรายได้น้อย เช่น การออมเงินครั้งละน้อย ๆ การกู้ยืมจำนวนไม่มากนักที่สามารถกู้เมื่อไรก็ได้ยามฉุกเฉินและผู้กู้สามารถผ่อนชำระคืนได้ครั้งละน้อย ๆ และเงินกู้โดยไม่ต้องมีหลักประกันเพื่อประกอบอาชีพ เป็นต้น โดยต้องการความรวดเร็วในการให้บริการมากกว่าปัจจุบันและต้องการให้ผู้ให้บริการเข้าไปให้บริการในชุมชนที่อยู่อาศัย

ผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่า ปัจจุบันผู้มีรายได้น้อยประสบกับปัญหาขาดทางเลือก ทั้งจากจำนวนผู้ให้บริการที่จำกัดและจากบริการทางการเงินที่ไม่มีความหลากหลายให้สอดคล้องกับความต้องการ นอกจากนี้ การให้บริการผ่านสาขาปกติของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังไม่เพียงพอและมีราคาแพง ทำให้ต้องใช้บริการทางการเงินจากนายทุนนอกระบบซึ่งมีดอกเบี้ยสูง

สาเหตุที่ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถให้บริการทางการเงินแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยในระดับรากหญ้าได้เต็มทีเนื่องจากรูปแบบการประกอบธุรกิจ (Business Model) ของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันไม่สามารถทำกำไรจากลูกค้าในกลุ่มนี้ได้ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์มีต้นทุนในการให้บริการแก่ลูกค้าในระดับ รากหญาค่อนข้างสูง ในขณะที่ความถี่ในการทำธุรกรรมของลูกค้าค่อนข้างน้อย นอกจากนั้น โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ในปัจจุบันยังไม่เอื้อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถให้บริการแก่ลูกค้าที่มีรายได้น้อยอย่างมีกำไร

แม้ว่าธนาคารพาณิชย์จะไม่สามารถให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยได้อย่างเต็มที่ เกษตรกร และผู้ที่ค่อนข้างมีศักยภาพก็ยังสามารถใช้บริการจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้พอสมควร และมีความพอใจในการให้บริการด้านเงินฝากของสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐเป็นอันดับสองรองจากธนาคารพาณิชย์ ส่วนบริการด้านเงินกู้้นั้นผู้มีรายได้น้อยมีความพึงพอใจในการให้บริการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นอันดับหนึ่ง เหนือกว่าการให้บริการของธนาคารพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้มีรายได้น้อยอีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับบริการจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

กลุ่มผู้ใช้บริการ	บริการ	ร้อยละของการใช้บริการ		ร้อยละของความพึงพอใจต่อการให้บริการ	
		สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	ธนาคารพาณิชย์	สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	ธนาคารพาณิชย์
ผู้มีรายได้น้อยในเมือง	เงินฝาก	37.0%	74.7%	24.6%	72.0%
	เงินกู้	28.5%	20.8%	28.2%	24.4%
ผู้มีรายได้น้อยนอกเมือง	เงินฝาก	51.4%	54.3%	39.2%	53.8%
	เงินกู้	38.9%	12.3%	43.7%	16.8%

2.4 การจัดตั้งองค์กรการเงินชุมชนเพื่อให้บริการทางการเงินกันเองในชุมชนโดยผู้มีรายได้น้อยที่ไม่สามารถใช้บริการธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

ประชาชนในระดับรากหญ้าบางส่วนที่ไม่สามารถใช้บริการจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินเฉพาะกิจได้ร่วมกันจัดตั้งองค์กรการเงินชุมชนเพื่อให้บริการทางการเงินขั้นพื้นฐานของสมาชิกในชุมชน โดยเน้นการสร้างวินัยการออมในหมู่สมาชิกไปพร้อม ๆ กับการให้สินเชื่อ ดอกผลที่ได้จากการดำเนินงานบางส่วนจะนำมาปันผลให้แก่สมาชิกด้อยระบบสหกรณ์ และบางส่วนจะนำไปสร้างสวัสดิการให้แก่สมาชิก เช่น ช่วยค่ารักษาพยาบาล และเงินฌาปนกิจ สงเคราะห์ เป็นต้น

ตัวอย่างองค์กรการเงินชุมชนที่ประสบความสำเร็จในปัจจุบัน ได้แก่ กลุ่มสัจจะออมทรัพย์แบบพัฒนาครบวงจรชีวิต ริเริ่มโดย ครูชบ ยอดแก้ว และได้มีการพัฒนารวมตัวกันเป็นเครือข่ายในเขตจังหวัดสงขลาทั้งหมด 800 กลุ่ม มีการรวมกลุ่มระดับอำเภอจะนะ และระดับจังหวัด 21 กลุ่ม เพื่อให้ความช่วยเหลือกันระหว่างกันในกลุ่ม ณ ปี 2544 กลุ่มของครูชบมี สมาชิกถึง 15,000 คน มีเงินออม 160 ล้านบาท สวัสดิการ 35 ล้านบาท และยังเป็นต้นแบบให้กับกลุ่มสัจจะออมทรัพย์ของพระอาจารย์สุบินด้วย นอกจากนี้ยังมีองค์กรการเงินชุมชนกลุ่มอื่นๆที่ประสบความสำเร็จ เช่น ธนาคารหมู่บ้านตามแนวทางของ ผศ.ดร.จำนงค์ สมประสงค์ เป็นต้น

3. แนวทางส่งเสริมการให้บริการทางการเงิน

3.1 การส่งเสริมการให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยในต่างจังหวัด

การส่งเสริมการให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยในต่างจังหวัด ควรขยายผลจากระบบการให้บริการที่ดีอยู่แล้ว คือ องค์กรการเงินชุมชน เนื่องจากมีจุดแข็งหลายประการ ได้แก่

- (1) การให้บริการที่ตอบสนองความต้องการที่จำเป็นแก่สมาชิกได้ดีและครบวงจรทั้งในด้านการออม เงินกู้ และการประกันในรูปแบบของสวัสดิการต่างๆ
- (2) ช่วยเหลือสมาชิกด้านการเงินเพื่อยกฐานะและคุณภาพชีวิตของสมาชิก โดยเน้นการสร้างวินัยการออม ลดภาระหนี้ และการส่งเสริมการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้
- (3) สมาชิกสามารถร่วมมือกันก่อตั้งได้ไม่ยาก หากมีการจัดการและระบบที่ดี โดยอาจกระจายไปได้ทั่วประเทศและอาจสร้างเครือข่ายเพื่อส่งเสริมระหว่างกลุ่ม
- (4) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่ำ เนื่องจากการเสียสละของคณะกรรมการเพื่อส่วนรวม และการใช้สถานที่ที่มีอยู่แล้ว
- (5) หนี้เสียต่ำเนื่องจากการใช้ระบบคัดเลือกแต่สมาชิกที่ดี มีความรู้จักคุ้นเคยกัน และมีความยึดหยุ่น

อย่างไรก็ดี องค์กรการเงินชุมชนยังคงมีจุดที่ควรได้รับการส่งเสริม ได้แก่ การบริหารจัดการ

(1) การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบนักแต่ขึ้นกับความสามารถของผู้นำกลุ่มเป็นหลัก ซึ่งบางกลุ่มผู้นำอาจขาดความสามารถในการบริหารการเงินในเรื่องต่าง ๆ เช่น การบริหารสภาพคล่อง การบริหารความเสี่ยงของเงินกู้ เป็นต้น

(2) ถ้าไม่ได้มีการวางระบบการบริหารที่ดี อาจขาดความต่อเนื่องของความสามารถในการบริหาร จัดการ

การบริหารสภาพคล่อง

- (1) ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งทุนต้นทุนต่ำอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (2) กลุ่มที่ขยายตัวแล้วและมีเงินเหลือ อาจขาดช่องทางในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพในขณะที่บางกลุ่มที่เพิ่งเริ่มก่อตั้งอาจขาดเงินทุนที่จำเป็น และไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนได้
- ความมั่นคง

การขยายตัวและขยายเครือข่ายอย่างรวดเร็วและไม่มั่นคง อาจสร้างความเสียหายต่อระบบการออมของประชาชน

ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการให้บริการทางการเงินแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส
ในชนบทจะดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 การส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้า

เพื่อส่งเสริมองค์การการเงินชุมชนในชนบท กระทรวงการคลังได้แต่งตั้ง
คณะกรรมการส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้า โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
เป็นประธาน เพื่อให้การส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
และก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยทั้งนี้ กระทรวงการคลังจะพิจารณาความเหมาะสมที่จะ
มอบหมายให้ธนาคารออมสิน ซึ่งทำโครงการธนาคารประชาชนอยู่แล้ว หรือธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร ซึ่งกำลังดำเนินการ โครงการธนาคารสหกรณ์เข้าทำหน้าที่ในลักษณะของ
ธนาคารชุมชนกลางเฉพาะในแง่ของการส่งเสริม โดยทำหน้าที่ช่วยบริหารสภาพคล่องส่วนเกินให้
กับองค์กรชุมชน (Matching Fund) ช่วยจัดอันดับองค์การการเงินชุมชน (Rating) และพัฒนาทักษะ
เกี่ยวกับการธนาคาร (Banking Skill) ให้แก่ องค์การการเงินชุมชน ซึ่งจะทำให้มีการสอดคล้องประสานรับ
กับโครงการกองทุนหมู่บ้าน ซึ่งธนาคารทั้งสองรับดำเนินการอยู่แล้วด้วย

การมีองค์กรเข้าทำหน้าที่ในลักษณะของธนาคารชุมชนกลางจะส่งผลดีต่อการให้
บริการทางการเงินแก่ประชาชนในระดับรากหญ้า ดังต่อไปนี้

1. ลดปัญหาของชุมชนที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์
และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
2. ส่งเสริมระบบการให้บริการทางการเงิน “โดยสมาชิกเพื่อสมาชิก” (ระบบส
หกรณ์) ซึ่งเป็นการสร้างวินัยการออมไปพร้อม ๆ กับการใช้เงินทุนเพื่อพัฒนาชุมชน
3. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์การการเงินชุมชนใหม่ได้ค่อนข้างเร็วและเป็นระบบ
4. ส่งเสริมศักยภาพให้กับองค์การการเงินชุมชนที่สร้างขึ้นแล้ว โดยเป็นช่องทางใน
การระดมเงินที่มีต้นทุนต่ำ ให้ความช่วยเหลือด้านระบบงาน การวางโครงสร้างการทำงาน และเรื่อง
เทคนิคต่าง ๆ ที่จะช่วยลดต้นทุนในการดำเนินงาน
5. สร้างความยั่งยืนให้กับองค์การการเงินชุมชนและเครือข่าย โดยให้การสนับสนุน
ด้านการติดตามและกำกับดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านกระบวนการจัดอันดับสมาชิกซึ่งจะส่งเสริม
ให้เกิดการกำกับดูแลตนเองที่มีประสิทธิภาพ
6. สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายกับองค์การการเงินอื่นๆ ทำให้สามารถแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ เทคโนโลยี รวมทั้งเป็นช่องทางการระดมทุนได้ด้วย

ทั้งนี้ ตัวอย่างของ Apex Institutions. ที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศมีอยู่จำนวนมาก ได้แก่ PKSF (Bangladesh , 1990), CFN (Ecuador, 1991), PCFC (Philippines, 1995), COFIDE (Peru, 1995) NAFIBO (Bolivia, 1996) FONCAP (Argentina, 1997) GBPKMI (Indonesia, 2000)

3.1.2 ขยายบทบาทธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาชนบท

ขยายบทบาทของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ให้เป็นธนาคารเพื่อการพัฒนาชนบท เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชน และชุมชนในชนบท ตลอดจนองค์กรอื่นๆ เช่น สหกรณ์ องค์กรปกครองท้องถิ่น กองทุนหมู่บ้าน และวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น ขณะนี้ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อปรับบทบาทธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้เป็นธนาคารเพื่อพัฒนาชนบทซึ่งจะทำให้สามารถให้บริการทางการเงินได้กว้างและครอบคลุมยิ่งขึ้นนอกเหนือจากการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตรเพียงอย่างเดียวเช่นปัจจุบัน โดยกระทรวงการคลังได้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นการพิจารณาตรวจทานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

3.1.3 ส่งเสริมให้ธนาคารพาณิชย์เข้าไปให้บริการทางการเงินแก่ประชาชนกลุ่มผู้มีรายได้น้อยในระดับที่มีศักยภาพสูงขึ้นมาจากระดับรากหญ้า

ส่งเสริมให้มีผู้นำในการทดลองปรับเปลี่ยน Business Model เพื่อให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยในเชิงพาณิชย์ โดย ธปท. จะจัดสัมมนาเสนอผลการสำรวจบริการทางการเงินแก่ประชาชน และเสนอ Business Model ของการให้บริการทางการเงินอย่างมีกำไรแก่ผู้มีรายได้น้อยให้กับสถาบันการเงิน และคัดเลือกธนาคารพาณิชย์ของรัฐที่สนใจในการจัดทำ Pilot Project ซึ่งปรับเปลี่ยน Business Model ที่เหมาะสม เพื่อเป็นตัวอย่างให้เห็นว่าการทำธุรกรรมกับประชาชนผู้มีรายได้น้อยสามารถก่อให้เกิดผลกำไรได้เพื่อเป็นการเพิ่มผู้ให้บริการในอนาคต

ขณะเดียวกันก็จะมีกรให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (Restricted Bank) เพื่อให้บริการทางการเงินแก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งประชาชนผู้มีรายได้น้อยในเมืองและชนบท ตามข้อ 3.2.1 (2) ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินในระบบให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบการขนาดเล็ก

3.2 การส่งเสริมการให้บริการทางการเงินในเมือง (Core Banking)

ปัจจุบันระบบสถาบันการเงินที่ให้บริการแก่ประชาชนในเมืองยังมีปัญหาอยู่จากการที่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยยังไม่ได้รับบริการทางการเงินอย่างทั่วถึง และปัญหาจากสถาบันการเงินเองที่มีสถาบันการเงินหลายประเภทมากเกินไป คือ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ รวมทั้งมีสถาบันการเงินขนาดเล็กอยู่มากในระบบสถาบันการเงินไทย นอกจากนี้ ระบบการให้ใบอนุญาตการประกอบธุรกิจสถาบันการเงินของไทยยังแบ่งขอบเขตการให้บริการไว้ตามประเภทของสถาบันการเงิน โดยแยกเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ทั้ง ๆ ที่สถาบันการเงินเหล่านี้ มีการให้บริการแก่ผู้ให้บริการกลุ่มเดียวกัน แต่ก็ยังไม่สามารถให้บริการได้เท่าเทียมกัน ในขณะเดียวกันแม้จะมีสถาบันการเงินจำนวนมาก ก็ยังมีผู้มีรายได้น้อย และ SMEs ที่ยังไม่ได้รับบริการทางการเงินอย่างเพียงพอ

ดังนั้น กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นควรปรับปรุงแบบและบทบาทของสถาบันการเงินในระบบ ดังนี้

3.2.1 ปรับรูปแบบการให้ใบอนุญาตสถาบันการเงินไทย

ปรับรูปแบบสถาบันการเงินไทย โดยกำหนดให้มีสถาบันการเงินที่รับฝากเงินเหลือเพียง 2 ประเภท คือ

(1) ธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบ (Full-service bank)

สำหรับสถาบันการเงินที่มีความสามารถ และมีทุนเพียงพอสามารถให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้าได้ทุกกลุ่มและทำธุรกรรมทางการเงินได้เกือบทุกประเภท ยกเว้น Equity underwriting, Brokering & Trading และ Insurance underwriting ดังนั้น จึงควรมีเงินกองทุนขั้นต่ำค่อนข้างสูง

(2) ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (Restricted bank)

สำหรับสถาบันการเงินที่มีความสามารถ แต่มีเงินทุนน้อยกว่าควรเน้นการให้บริการแก่กลุ่ม SMEs และผู้มีรายได้น้อย โดยกำหนดทำธุรกรรมทางการเงินพื้นฐานที่ถูกค้ากลุ่มดังกล่าวต้องการเท่านั้น โดยมีเงื่อนไขเกี่ยวกับขนาดของสินเชื่อด้່อย จึงควรกำหนดให้มีเงินกองทุนขั้นต่ำน้อยกว่า Full-service banks และมีแรงจูงใจในการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ประเภท Restricted banks ที่มี loan portfolio กระจายตัวในลูกค้ารายย่อย สินเชื่อที่อยู่อาศัย และ SMEs

ในการปรับรูปแบบสถาบันการเงินข้างต้น จะมีการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้มีการควบรวมของบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อปรับฐานะเป็นธนาคารเต็มรูปแบบ (Full-service bank) หรือเป็นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (Restricted bank) ซึ่งจะช่วยลดความหลากหลายของประเภทของสถาบันการเงินลง ขณะเดียวกันก็จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับระบบสถาบันการเงิน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการให้บริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์เอกชนยังไม่ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ กระทรวงการคลังจะได้มอบหมายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารออมสินขยายสาขาไปในท้องที่ที่ยังไม่มีสถาบันการเงินใดให้บริการ ซึ่งอาจต้องพิจารณาให้การชดเชยส่วนต่างผลตอบแทนที่พึงได้รับตามกลไกตลาดปกติภายใต้กรอบการแยกบัญชีการดำเนินธุรกรรมตามนโยบายของรัฐ (Public Service Account : PSA)

ในการนี้ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้กำหนดกรอบในการพิจารณาให้ใบอนุญาตบริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่สามารถปรับฐานะเป็น Full-service bank หรือ Restricted bank ขณะเดียวกันก็กำหนดแนวทางในการให้บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่ไม่ต้องการปรับฐานะ หรือไม่ผ่านเกณฑ์การปรับฐานะ ต้องดำเนินการเสนอแผนเพื่อคืนใบอนุญาต และในระยะต่อไปเมื่อมีความจำเป็นหรือพ้นระยะเวลา 3 ปีแรกไปแล้ว ก็จะมีการพิจารณาให้ใบอนุญาตแก่ผู้ลงทุนรายใหม่ต่อไป

3.2.2 ปรับรูปแบบและบทบาทสถาบันการเงินต่างชาติ

ปัจจุบันสถาบันการเงินต่างชาติมีการดำเนินการในประเทศไทยอยู่หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการถือหุ้นใหญ่ในธนาคารพาณิชย์ของไทย (Hybrid bank) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างชาติ (Branch bank) หรือกิจการวิเทศธนกิจ (IBF) เป็นต้น จึงควรจะได้มีการจัดระเบียบสถาบันการเงินต่างชาติไม่ให้ความหลากหลายจนเกินไป เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้สถาบันการเงินต่างชาติมีบทบาทในการพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทยมากขึ้น โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1) สนับสนุนให้สถาบันการเงินต่างชาติแต่ละแห่งมีสถานะในประเทศไทยได้เพียง 1 สถานะ (Presence) เท่านั้น โดยให้เลือกว่าจะเป็น Hybrid bank หรือ ธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกของธนาคารต่างประเทศ (Subsidiary) หรือ Branch bank

2) ขยายเพดานการถือหุ้นของต่างชาติในธนาคารพาณิชย์ไทยจากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 49 โดยกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้พิจารณาแนวทางในการขยายเพดานการถือหุ้นของต่างชาติในธนาคารพาณิชย์ไทยจากร้อยละ 25 เป็นร้อยละ 49 โดยกระทรวงการคลังจะได้พิจารณาอนุมัติเป็นกรณี ๆ ไปตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอมา อย่างไรก็ตาม การขยายเพดานการถือหุ้นของชาวต่างชาติเป็นการทั่วไปจะดำเนินการได้เมื่อพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. มีผลบังคับใช้แล้ว โดยกำหนดให้ชาวต่างชาติถือหุ้นในสถาบันการเงินไทยได้ไม่เกินร้อยละ 49

3) อนุญาตให้สาขานาครต่างประเทศที่เปลี่ยนรูปแบบมาเป็น Subsidiary ซึ่งมีทุนจดทะเบียนในประเทศไทย เปิดสาขาเพิ่มขึ้นได้ตามจำนวนที่กำหนด คือ ปีละแห่ง จำนวน 3 สาขาในภูมิภาค โดยเงินกองทุนขั้นต่ำของ Subsidiary จะสูงกว่า Restricted banks เนื่องจากสามารถทำธุรกรรมได้มากกว่า และจะกำหนดให้ปฏิบัติตามเกณฑ์ส่งเสริมสังคมและเศรษฐกิจเหมือนกับธนาคารพาณิชย์ไทย แต่การจัดตั้ง Subsidiary เป็นการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ขึ้นใหม่ และอาศัยกฎหมายการธนาคารพาณิชย์ เช่นเดียวกับการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ไทย ดังนั้น เพื่อความรอบคอบกระทรวงการคลังจะได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมา เพื่อพิจารณาแนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดตั้ง และการเปิดสาขาของ Subsidiary ที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อระบบการเงิน ระบบสถาบันการเงิน และระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ทั้งนี้ สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ (Branch bank) ที่ไม่ต้องการปรับฐานะเป็น Subsidiary ก็สามารถคงรูปแบบสาขาเช่นเดิมได้ โดยมีสาขาเพียง 1 แห่ง

4) ปรับบทบาทของ BIBF และ PIBF โดยยึดหลัก one presence และยกเลิกการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกรรม out-in โดยกำหนดนโยบายที่ต้องดำเนินการดังนี้

(1) ให้ Stand-alone BIBF ยกระดับโดยเลือกว่าเป็นสาขาหรือ Subsidiary โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาจากประวัติที่ BIBF นั้นทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย

(2) ให้ BIBF และ PIBF ที่เป็นลูกของธนาคารพาณิชย์ไทยโอนกิจการไปยังธนาคารแม่

(3) สำหรับ BIBF หรือ PIBF ที่เป็นลูกของสาขานาครต่างประเทศหรือสถาบันการเงินที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นชาวต่างชาติ ให้สถาบันการเงินดังกล่าวเลือกดำเนินการเพียง 1 รูปแบบ

(4) PIBF ไม่ให้ยืมระดับ

(5) ไม่ให้ใบอนุญาตประกอบกิจการ BIBF และ PIBF แก่ผู้ลงทุนรายใหม่ เนื่องจากสามารถดำเนินธุรกรรม out-out ได้ในธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไปอยู่แล้ว แต่สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ธุรกรรม out-out ยังคงมีต่อไป แต่ยกเลิกสิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ธุรกรรม out-in

3.3 มาตรการส่งเสริมให้ระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพ

มาตรการส่งเสริมประสิทธิภาพระบบสถาบันการเงิน ประกอบด้วย

3.3.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงประสิทธิภาพของสถาบันการเงิน

1) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน โดยจัดให้มีระบบการกำกับดูแลสถาบันการเงินในลักษณะของกลุ่มธุรกิจการเงิน (Conglomerate Supervision) โดยกระทรวงการคลังในฐานะที่ต้องรับผิดชอบเสถียรภาพและความมั่นคงของระบบการเงินของประเทศในภาพรวม จะทำหน้าที่ในการประสานหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจการเงิน และจะได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน และมีผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ และสำนักงานเศรษฐกิจการคลังทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยคณะกรรมการชุดนี้สามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาดูแลในแต่ละด้าน อีกทั้งจะมีการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบองค์กรให้มีความเหมาะสมต่อไปด้วย

2) ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางด้านข้อมูลเครดิตของ Credit Bureau

ในการปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางด้านข้อมูลเครดิตของศูนย์ข้อมูลเครดิต (Credit Bureau) กระทรวงการคลังได้ดำเนินการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านกฎหมายการประกอบธุรกิจศูนย์ข้อมูลเครดิตต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว โดยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ขณะนี้ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

3) ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจาก Foreclosure Law และ Bankruptcy Law และประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคดังกล่าว

3.3.2 แก้ไขอุปสรรคต่อการควบรวมกันระหว่างสถาบันการเงินทางด้านภาษี

1) ธนาคารแห่งประเทศไทยประสานกับกรมสรรพากรในการออกประกาศยกเว้นภาษีการควบรวมกันระหว่างสถาบันการเงินเนื่องมาจากร่าง พรบ.ธุรกิจสถาบันการเงินฉบับใหม่ ไม่ยกเว้นภาษีกรณีการควบรวมกันระหว่างสถาบันการเงิน

2) ส่งเสริมการควบรวมกันระหว่างสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้สถาบันการเงินได้ประโยชน์จากการประหยัดต่อขนาด (Economies of scale)

3.3.3 ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ที่ขัดขวางการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบสถาบันการเงิน

1) ยกเลิกหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่ต้องการเปิดสาขาในเขตที่มีธนาคารพาณิชย์หนาแน่นกระจายการเปิดสาขาออกไปยังเขตอำเภอรอบนอก

2) ปรับเงื่อนไขเรื่องการเปิดสาขาแห่งสุดท้ายในเขตอำเภอหนึ่ง ๆ ให้ยืดหยุ่นขึ้น โดยให้ธนาคารพาณิชย์เสนอช่องทางการให้บริการทางการเงินทดแทน

3) พิจารณาผ่อนปรนเงื่อนไขที่กำหนดให้สาขาธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาคต้องให้สินเชื่อในภูมิกานั้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของเงินฝาก

อย่างไรก็ดี เพื่อให้ประชาชนในเขตอำเภอรอบนอกยังคงได้รับการบริการทางการเงินขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง กระทรวงการคลังจะดำเนินการให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเข้าทำหน้าที่เสริมในการให้บริการด้านการเงินในภูมิภาคทดแทนการลดการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์อีกทางหนึ่ง โดยจะให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเริ่มสำรวจพื้นที่ในภูมิภาคภายใน 6 เดือน ก่อนที่จะเปิดให้บริการทางการเงินในท้องถิ่นที่ไม่มีสถาบันการเงินใดให้บริการทางการเงินภายในระยะเวลาที่เหมาะสมต่อไป

4) ผ่อนปรนการกำหนดจำนวนบุคลากรชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงานในธนาคารพาณิชย์ที่ รพท. จะรับรองต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

5) ผ่อนปรนเงื่อนไขที่กำหนดให้สาขาธนาคารต่างชาติให้สินเชื่อและประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเงินฝากและเงินกู้ยืมในประเทศตามความเหมาะสม สำหรับสถาบันการเงินต่างชาติที่เสนอแผนเพื่อขอปรับฐานะขึ้นเป็น Subsidiary

6) ปรับกระบวนการพิจารณาอนุญาตให้สถาบันการเงินประกอบธุรกรรมใหม่ให้รวดเร็วขึ้น โดยจะอนุญาตเป็นรายกลุ่มธุรกรรม (Product Group) แทนการอนุญาตเป็นรายธุรกรรม .

3.3.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันการเงินไทย

1) ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านการบริหารความเสี่ยง

2) ส่งเสริมหลักการธรรมาภิบาลในสถาบันการเงิน

3) ส่งเสริมให้สถาบันการเงินมีความยืดหยุ่นในการประกอบธุรกิจมากขึ้น โดยสถาบันการเงินสามารถเลือกที่จะมีโครงสร้างกลุ่มธุรกิจในรูปแบบ Bank-parent structure หรือ Holding company structure ก็ได้ และมีขอบเขตการประกอบธุรกิจที่กว้างขึ้น

4) สนับสนุนให้สถาบันการเงินพิจารณา Alternative Business Model ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน เช่น Outsourcing, Back-office sharing เป็นต้น

3.3.5 ส่งเสริมให้กลไกตลาดทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนมีทางเลือกในการใช้บริการทางการเงิน

- 1) จัดให้มี Exit procedure ที่ชัดเจนเพื่อให้การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาด้านสภาพคล่องหรือสถานะทางการเงินเป็นไปอย่างทันท่วงที
- 2) พัฒนาตลาดทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนที่สามารถเทียบเท่ากับการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินได้

3.3.6 ส่งเสริมกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค

- 1) ให้สถาบันการเงินแต่ละแห่งจัดให้มีกระบวนการร้องเรียนของผู้บริโภคอย่างชัดเจน
- 2) ส่งเสริมให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริการทางการเงินในลักษณะที่ง่ายต่อการเข้าใจและการเปรียบเทียบของผู้บริโภค
- 3) ติดตามการเปิดเผยข้อมูลสถานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงินให้เป็นไปตาม International Standard
- 4) นำระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงิน (Deposit Insurance Scheme) มาใช้แทนการประกันเงินฝากในลักษณะ Blanket guarantee โดยพิจารณานำมาใช้ในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมเมื่อปัจจัยต่าง ๆ เอื้ออำนวย

4. ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ

กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยจัดทำขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการตามแนวทางที่เสนอในข้อ 3 ซึ่งได้กำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏในแผนปฏิบัติการที่แนบ

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
1. มาตรการหลัก : การปรับโครงสร้างระบบสถาบันการเงิน		
1.1 ส่งเสริมการให้บริการทางการเงินแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาส		
■ การส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้า ■ ขยายบทบาท ธกส. ให้เป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาชนบท โดยสามารถให้บริการแก่สหกรณ์ต่างๆนอกภาคเกษตร และ กองทุนหมู่บ้านหรือชุมชน เพื่อเพิ่มบทบาทขององค์กรดังกล่าว ในเรื่องต่างๆ รวมทั้งในการกระจายสินเชื่อ ■ ส่งเสริมให้ ธกส. ให้บริการที่ตรงความต้องการของผู้มีรายได้น้อยในชนบท ■ ให้ใบอนุญาต Restricted Banking License เพื่อส่งเสริมการให้สินเชื่อและบริการทางการเงินแก่ ผู้มีรายได้น้อยในเมืองและชนบท	■ กระทรวงการคลังตั้งคณะกรรมการส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้า โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน เพื่อให้การส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ■ มอบหมายให้ธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ทำหน้าที่ในลักษณะของธนาคารชุมชนกลาง ■ กระทรวงการคลังได้เสนอร่างกฎหมายปรับปรุงขอบเขตการดำเนินงานของ ธกส. เสนอ ครม. แล้ว ■ รายละเอียดภายใต้ Core Banking (ข้อ 1.2.1)	■ ดำเนินการตั้งคณะกรรมการส่งเสริมบริการทางการเงินระดับรากหญ้าแล้ว ■ ภายใน 12 เดือน ■ อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
■ ส่งเสริมให้ สถาบันการเงิน (ไม่รวมสถาบันการเงินเฉพาะกิจ) ให้บริการทางการเงินโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้สินเชื่อและคำแนะนำทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยทั้งในเมืองและชนบท (ซึ่งสถาบันการเงิน จะสามารถให้บริการ ได้ดีขึ้น ถ้าองค์กรการเงินชุมชนแปลงเป็นนิติบุคคลได้แล้ว)	■ ธปท. จัดสัมมนาเสนอผลการสำรวจบริการทางการเงินแก่ประชาชน และการให้บริการทางการเงินเชิงพาณิชย์ (Business model) แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยให้กับ สถาบันการเงิน และผู้เกี่ยวข้อง ■ ธปท. ร่วมกับ ธนาคารพาณิชย์ ที่สนใจ ทำ Pilot Project การให้บริการทางการเงินเชิงพาณิชย์แก่ผู้มีรายได้น้อย โดย ธปท. จัดสรร APEC Grant Fund เพื่อสรรหา Technical Assistance	■ 3 เดือน ■ เริ่มดำเนินการภายใน 6 เดือน ■ Pilot project สามารถให้บริการผู้มีรายได้น้อยได้เต็มรูปแบบภายใน 12 เดือน

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
1.2 ส่งเสริมการให้บริการทางการเงินแก่กลุ่มที่ได้รับบริการจาก Core Banking		
1.2.1 ปรับรูปแบบและบทบาทสถาบันการเงินไทย กำหนดให้มีสถาบันการเงินไทยที่รับเงินฝากมี 2 ประเภท ดังนี้ Full-service banks: ○ เงินกองทุนขั้นต่ำ 5,000 ล้านบาท ○ ให้บริการทางการเงินแก่ลูกค้าได้ทุกกลุ่ม ○ ทำธุรกรรมทางการเงินได้เกือบทุกประเภท ยกเว้น Equity underwriting, brokering & trading และ Insurance underwriting Restricted banks: ○ เงินกองทุนขั้นต่ำ 250 ล้านบาท ○ เน้นให้สินเชื่อและบริการทางการเงินอื่นๆแก่กลุ่ม SMEs และ Low-income ○ ทำเฉพาะธุรกรรมทางการเงินพื้นฐานที่ถูกจำกัดกลุ่มดังกล่าวต้องการ สำหรับสถาบันการเงินที่ไม่สามารถปรับยกฐานะได้จะปรับเป็น Credit Companies: ○ เน้นการให้บริการทางการเงินเฉพาะบางด้าน (สินเชื่อ) และไม่รับฝากเงิน	การดำเนินงาน Phase I ■ ธปท. กำหนดกรอบในการให้ใบอนุญาต (upgrade และ exit) โดยพิจารณาผลกระทบและ Transition Plan เพื่อเสนอ กระทรวงการคลังพิจารณาดำเนินการออกประกาศ ■ ธปท. พิจารณาคำขอของ บง. บค. ที่ต้องการ upgrade เป็น Full-service bank หรือ Restricted bank เพื่อเสนอ รมว. คลัง ■ ธปท. เสนอ กระทรวงการคลัง เพื่อพิจารณาให้ใบอนุญาต บง. บค. ที่สามารถ upgrade เป็น Full-service bank หรือ Restricted bank ■ ธปท. กำหนดให้ บง. บค. ที่ไม่ต้องการ Upgrade เป็น bank หรือที่ไม่ผ่านเกณฑ์การ upgrade ดำเนินการเสนอแผนเพื่อคืนใบอนุญาต ■ ธปท. พิจารณาแผนการเลิกกิจการของ สถาบันการเงิน และเสนอแผนต่อ กระทรวงการคลังอนุมัติ	■ ภายใน 3 เดือน ■ 3 เดือนนับจาก บง. บค. เสนอแผน upgrade (ให้เวลา บง. บค. เสนอแผน 6 เดือน) ■ กระทรวงการคลังพิจารณาดำเนินการภายใน 3 เดือน ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 1 ปี

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
	การดำเนินงาน Phase II ■ การให้ใบอนุญาต Full-service bank หรือ Restricted bank แก่ผู้ลงทุนรายใหม่	■ พิจารณาเมื่อมีความจำเป็น หรือ พ้นระยะเวลา 3 ปีแรก
1.2.2 ปรับรูปแบบและบทบาทสถาบันการเงิน ต่างชาติ ■ กำหนดให้ สถาบันการเงิน ต่างชาติแต่ละแห่งมีได้เพียง 1 Presence ในไทย โดยให้เลือกว่าจะเป็น Hybrid bank, Subsidiary, หรือ Branch ■ Foreign Bank Branch: ○ อนุญาตให้รายปัจจุบันเปิดสาขาได้เพิ่มขึ้นภายในจำนวนที่กำหนด คือ ปีละแห่ง จำนวน 3 สาขาในภูมิภาค โดยต้องเปลี่ยนรูปแบบมาเป็น Subsidiary ซึ่งมีทุนจดทะเบียนในไทย แต่หากไม่ต้องการเปิดสาขาเพิ่มก็สามารถคงรูปแบบเป็น Branch ได้ ○ เงินกองทุนขั้นต่ำของ Foreign Bank Branch ที่อยู่ในรูป Subsidiary น่าจะต่ำกว่าเงินกองทุนขั้นต่ำของ Full-service Bank (5,000 ล้านบาท) เพราะมีจำนวนสาขาน้อยกว่า แต่ควรจะมากกว่าจำนวนเงินกองทุนขั้นต่ำของ Restricted Bank (250 ล้านบาท) เพราะ Subsidiary ดังกล่าวสามารถประกอบธุรกรรมได้มากกว่า (อาจจะกำหนดเงินกองทุนขั้นต่ำดังกล่าวไว้ที่ 2,500 ล้านบาท ซึ่งจะมี Foreign Bank Branch ที่เข้าเกณฑ์และสามารถแปรรูปเป็น Subsidiary ได้ จำนวน 7 แห่งจากทั้งหมด 18 แห่ง ณ เม.ย. 2546)	■ รพท. หรือแนวนโยบายกับ สถาบันการเงิน ต่างชาติที่มีมากกว่า 1 Presence เพื่อให้เลือกรูปแบบในการดำเนินงานเพียงรูปแบบเดียวในไทย ■ Foreign Bank Branch: ○ รพท. กำหนดกรอบในการให้ใบอนุญาตแก่ สถาบันการเงิน ต่างชาติ ในรูป Subsidiary (ได้แก่ เงินกองทุนขั้นต่ำ และเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมเศรษฐกิจ สังคม) เพื่อเสนอ กระทรวงการคลัง พิจารณาดำเนินการ ○ รพท. ร่างประกาศผ่อนผันให้ต่างชาติถือหุ้นใน Subsidiary ได้ 100% เพื่อเสนอ กระทรวงการคลังพิจารณาดำเนินการต่อไป	■ ทหรือภายใน 1 เดือน ■ สถาบันการเงิน เลือกรูปแบบให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี เสนอกรอบการให้ใบอนุญาต พร้อมทั้งร่างประกาศ ภายใน 3 เดือน

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
○ ทบทวนการให้ license ใหม่ ■ BIBF/PIBF: ปรับบทบาทของ BIBF และ PIBF โดยยึดหลัก one presence และยกเลิกสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกรรม out-in โดยกำหนดนโยบายดำเนินการดังนี้ ○ Stand-alone BIBF: ให้ยกระดับโดยเลือกที่จะเป็น Branch หรือ Subsidiary โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาว่า BIBF นั้นจะต้องทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย ○ BIBF/PIBF ที่เป็นลูกของ ธนาคารพาณิชย์ไทย: ให้โอนกิจการไปยังธนาคารแม่ ○ BIBF/PIBF ที่เป็นลูกของ Foreign bank branch หรือ สถาบันการเงิน ที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นชาวต่างชาติ: ให้เลือกดำเนินการเพียง 1 รูปแบบ ○ PIBF ไม่ให้ยกระดับ ○ ไม่ให้ BIBF/PIBF License แก่รายใหม่	○ รพท. ทบทวนสถานการณ์และพิจารณาความเหมาะสมของการให้ License แก่สถาบันการเงินต่างประเทศรายใหม่ ■ BIBF/PIBF: ○ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกาเพื่อยกเลิกการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกรรม out-in แล้ว ○ รพท. พิจารณาแผน upgrade ของ Stand-alone BIBFs เพื่อเสนอ กระทรวงการคลัง พิจารณาดำเนินการ ○ รพท. หรือแนวนโยบายเพื่อให้ BIBF/PIBF ที่เป็นลูก ธนาคารพาณิชย์ไทย โอนกิจการไปยังธนาคารแม่ ○ รพท. พิจารณาแผนโอนกิจการและเสนอ กระทรวงการคลัง ○ รพท. หรือแนวนโยบายเพื่อให้ Foreign bank branch หรือ สถาบันการเงิน ที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็นต่างชาติ เลือกเพียง 1 รูปแบบ	■ พิจารณาเมื่อมีความจำเป็นหรือสิ้นระยะเวลา 3 ปีแรก ■ ครม. มีมติเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2546 ■ 4 เดือนนับจาก BIBF เสนอแผน upgrade (ให้เวลา BIBF เสนอแผน 6 เดือน) ■ 1 เดือน ■ 2 เดือนนับจาก BIBF เสนอแผนการโอนกิจการ ■ 1 เดือน

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
■ การถือหุ้นใน ธนาคารพาณิชย์ ไทย:ขยายเพดานเป็น 49%	■ ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน กระทรวงการคลังจะพิจารณาอนุมัติเป็นกรณี ๆ ไป ตามที่ ธปท. เสนอมา ■ ขยายเพดานการถือหุ้นของต่างชาติในธนาคารพาณิชย์ไทยจาก 25% เป็น 49% เป็นการทั่วไป เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายธุรกิจการเงินฉบับใหม่	■ 3 เดือน นับจากวันที่ ธปท. เสนอมายังกระทรวงการคลัง ■ 6 เดือน นับจาก พ.ร.บ.ธุรกิจสถาบันการเงินมีผลใช้บังคับ

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
2. มาตรการเสริม : การส่งเสริมให้ระบบ สถาบันการเงิน มีประสิทธิภาพ		
2.1 ส่วนที่ต้องอาศัยความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก		
2.1.1 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงประสิทธิภาพของสถาบันการเงิน (ยกเว้น Consumer protection ซึ่งจะกล่าวถึงในข้อ 2.2.4) ■ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงิน ■ ข้อมูลเครดิต: ปรับปรุงและแก้ไขปัญหาทางด้านข้อมูลเครดิตของ Credit Bureau ■ กฎหมาย: ศึกษาปัญหาและอุปสรรคจาก Foreclosure Law และ Bankruptcy Law เพื่อพิจารณาหาข้อเสนอแนะ	■ กระทรวงการคลังตั้งคณะกรรมการเพื่อประสานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจการเงิน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธาน และมีหน่วยงานกำกับดูแลสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ ■ คณะกรรมการเพื่อประสานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจการเงิน ตั้งคณะอนุกรรมการร่วมประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงการคลัง ธปท. กสศ. และกรมการประกันภัย เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่ประสานงานด้านการกำกับกลุ่มธุรกิจสถาบันการเงิน ■ คณะอนุกรรมการร่วม เสนอ MOU เพื่อเป็น ข้อตกลงร่วมกันในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการประสานงานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจสถาบันการเงินต่อคณะกรรมการเพื่อประสานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจการเงิน ■ กระทรวงการคลัง ได้เสนอร่างพรบ.การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี ■ ธปท. ประสานงานกับกระทรวงยุติธรรม	■ ภายใน 3 เดือน ■ 1 เดือน นับจากคณะกรรมการเพื่อประสานการกำกับดูแลกลุ่มธุรกิจการเงินอนุมัติ ■ 3 เดือน นับจากตั้งคณะอนุกรรมการร่วม ■ อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ■ ต้องพิจารณาจังหวะเวลาที่เหมาะสม

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
2.1.2 แก้ไขอุปสรรคต่อการควบรวมกันระหว่างสถาบันการเงิน ■ อุปสรรคจากร่าง พรบ.ธุรกิจสถาบันการเงิน ฉบับใหม่ไม่ยกเว้น ภาษีกรณีการควบรวมกันระหว่าง สถาบันการเงิน ■ ส่งเสริมการควบรวมระหว่างสถาบันการเงิน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ สถาบันการเงิน ได้ประโยชน์จากการประหยัด ต่อขนาด (Economies of scale)	■ ธปท. ประสานงานกับกรมสรรพากรให้ออก ประกาศยกเว้นภาษีกรณีการควบรวมกันระหว่าง สถาบันการเงิน ■ ธปท. กำหนดเกณฑ์การควบรวมเพื่อป้องกันผลกระทบในทางลบต่อระบบ ทั้งในแง่ของความมั่นคง การแข่งขัน และผู้บริโภค และเสนอต่อ กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา (ประสานงานกับ กระทรวงพาณิชย์)	■ 9 เดือน ■ กำหนดเกณฑ์ให้เสร็จภายใน 9 เดือน
2.2 ส่วนที่ ธปท. เป็นผู้ดำเนินการ		
2.2.1 ผ่อนปรนกฎเกณฑ์ที่ขัดขวางการพัฒนาประสิทธิภาพของสถาบันการเงิน ■ ยกเลิกหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้ ธนาคารพาณิชย์ ที่ต้องการเปิดสาขาในเขตที่มีธนาคารพาณิชย์ หนาแน่นกระจายการเปิดสาขาออกไปยังเขตอำเภอรอบนอก ■ ปรับเงื่อนไขเรื่องการปิดสาขาแห่งสุดท้ายในเขตอำเภอหนึ่ง ๆ ให้ยืดหยุ่นขึ้น โดยให้ ธนาคารพาณิชย์ เสนอช่องทางบริการให้ บริการทางการเงินทดแทน ■ ผ่อนปรนเงื่อนไขที่กำหนดให้สาขา ธนาคารพาณิชย์ในภูมิภาค ต้องให้สินเชื่อนในภูมินาณัันไม่ต่ำกว่า 60 % ของเงินฝาก	■ ธปท. ออกประกาศแก้ไขหลักเกณฑ์เสนอขอความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลัง ■ ธปท. ออกประกาศปรับเงื่อนไขการปิดสาขาแห่งสุดท้ายในอำเภอหนึ่งๆ ให้ยืดหยุ่นขึ้น ■ ธปท. เสนอประกาศผ่อนปรนเงื่อนไขเพื่อขอความเห็นชอบจาก กระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ธปท. จะพิจารณากำหนดเกณฑ์ส่งเสริมสังคมและเศรษฐกิจที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมทดแทนเกณฑ์เดิม	■ 2 เดือน ■ 2 เดือน ■ 4 เดือน

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
▪ มอบหมายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเข้าทำหน้าที่เสริมในการให้บริการด้านการเงินในภูมิภาคทดแทนอีกทางหนึ่งเพื่อให้ประชาชนในเขตอำเภอรอบนอกยังคงได้รับบริการทางการเงินพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ▪ ผ่อนปรนการกำหนดจำนวนบุคลากรชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงานใน ธนาคารพาณิชย์ที่ รพท.จะรับรองต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ในการเจรจา WTO รอบหน้า ▪ ผ่อนปรนเงื่อนไขที่กำหนดให้ สาขา ธ.ต่างชาติให้สินเชื่อบริการประกอบธุรกิจในประเทศไทยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเงินฝากและเงินกู้ยืมในประเทศ ▪ ปรับกระบวนการพิจารณาอนุญาตให้สถาบันการเงิน ประกอบธุรกิจใหม่ให้รวดเร็วขึ้น โดยจะอนุญาตเป็นรายกลุ่มธุรกรรม	▪ กระทรวงการคลังมอบหมายให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจเริ่มสำรวจพื้นที่ในภูมิภาคในท้องถิ่นที่ไม่มีสถาบันการเงินให้บริการ ▪ สถาบันการเงินเฉพาะกิจเปิดให้บริการทางการเงินในท้องถิ่นที่ไม่มีสถาบันการเงินให้บริการ ▪ รพท. ออกหนังสือรับรองบุคลากรชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงานในธนาคารพาณิชย์โดยให้มีจำนวนเป็นไปตาม business decision ของสถาบันการเงินแต่ละแห่ง ทั้งนี้ สถาบันการเงิน ต้องเสนอแผนกำหนดแนวทางและระยะเวลาการส่งเสริมศักยภาพพนักงานไทยเพื่อทดแทนบุคลากรชาวต่างประเทศ (รพท. จะพิจารณาด้วยความผ่อนปรน) ▪ รพท. ออกหนังสือรับรองบุคลากรชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติงานใน ธนาคารพาณิชย์ โดยไม่จำกัดจำนวนเป็นการทั่วไป ▪ ออกประกาศผ่อนปรนเงื่อนไขข้อนี้ ซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ รพท. จะพิจารณากำหนดเกณฑ์ส่งเสริมสังคมและเศรษฐกิจที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมทดแทนเกณฑ์เดิม (4 เดือน) ▪ รพท. ออกประกาศอนุญาตให้สถาบันการเงินประกอบธุรกิจในลักษณะกลุ่มธุรกรรม เพื่อเสนอ	▪ ภายใน 6 เดือน ▪ ในระยะเวลาที่เหมาะสม ▪ ก่อนการเจรจา WTO รอบหน้า (ภายในปี 2005) ▪ ภายหลังการเจรจา WTO รอบหน้า (ภายในปี 2005) ▪ 3 เดือนนับจาก สถาบันการเงินต่างชาติ เสนอแผน Upgrade เป็น Subsidiary ▪ รพท. ทขอออกประกาศอนุญาตให้สถาบันการเงินประกอบธุรกิจ

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
(product group) แทนการอนุญาตเป็นรายการธุรกรรม 2.2.2 เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันการเงิน ไทย ■ ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถด้านการบริหารความเสี่ยง ■ ส่งเสริมหลักการธรรมาภิบาลใน สถาบันการเงิน ■ ส่งเสริมให้ สถาบันการเงิน มีความยืดหยุ่นในการประกอบ ธุรกิจมากขึ้น โดย สถาบันการเงิน สามารถเลือกที่จะมีโครงสร้างกลุ่มธุรกิจในรูปแบบ Bank-parent structure หรือ Holding company structure ก็ได้ และมีขอบเขตการประกอบธุรกิจที่ กว้างขึ้น ■ สนับสนุนให้ สถาบันการเงิน พิจารณา Alternative Business Model ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการ ดำเนินงาน เช่น Outsourcing, Back-office sharing เป็นต้น	ต่อกระทรวงการคลัง ■ ธปท.กำหนด action plan และ milestone ในการ บังคับใช้เกณฑ์ด้านการบริหารความเสี่ยงตาม แนวทางของ New Accord ■ ธปท. ออก Policy statement ในส่วนของ ธรรมาภิบาล ซึ่งจะมีลักษณะทั้ง Mandatory และ Best practice ■ ธปท. กำหนดมาตรการส่งเสริมความเข้าใจและ ตระหนักในหลักธรรมาภิบาล ■ ธปท. ทบทวนข้อกำหนดด้านธรรมาภิบาล ■ ธปท.ออกประกาศให้สอดคล้องกับ พรบ.ธุรกิจ สถาบันการเงินฉบับใหม่ ในเรื่องโครงสร้างกลุ่ม ธุรกิจ ■ ธปท. ดำเนินการไปแล้ว	ใหม่ในลักษณะกลุ่มธุรกรรมและ ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ■ จัดทำแผนภายใน 12 เดือน ■ 6 เดือน หลัง พรบ.ธุรกิจสถาบัน การเงิน มีผลบังคับใช้ และดำเนิน การต่อเนื่องต่อไป ■ 12 เดือน ■ ทุก 3 ปี ■ 6 เดือนหลังจากที่ พรบ.ธุรกิจ สถาบันการเงิน มีผลบังคับใช้

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
2.2.3 ส่งเสริมให้กลไกตลาดทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนมีทางเลือกในการใช้บริการทางการเงิน ▪ จัดให้มี Exit Procedure ที่ชัดเจนเพื่อให้การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาทางด้านสภาพคล่องหรือสถานะทางการเงินเป็นไปอย่างทันทั่วถึง ▪ พัฒนาคาดทุนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เป็นทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนที่สามารถเทียบเท่ากับการกู้ยืมเงินจาก สถาบันการเงินได้	▪ รพท. แจ้งแนวนโยบายเบื้องต้นเกี่ยวกับ Exit Procedure ที่ชัดเจนสำหรับสถาบันการเงินอ่อนแอ ▪ รพท. ศึกษาและกำหนดมาตรการในการพัฒนาคาดทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ รพท.	▪ 1 เดือน ▪ ดำเนินการอยู่แล้ว
2.2.4 ส่งเสริมกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค ▪ ให้สถาบันการเงิน แต่ละแห่งจัดให้มีกระบวนการร้องเรียนของผู้บริโภคอย่างชัดเจน ▪ ส่งเสริมให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบริการทางการเงินในลักษณะที่ง่ายต่อการเข้าใจและการเปรียบเทียบของผู้บริโภค	▪ รพท. ออกประกาศกำหนดให้ สถาบันการเงิน แต่ละแห่งจัดให้มีกระบวนการด้านการร้องเรียนของผู้บริโภคอย่างชัดเจนและเสนอ รพท. ▪ รพท. ตั้งคณะทำงานร่วม ระหว่าง รพท. (ประธาน) สมาคมธนาคาร และสมาคมบริษัทเงินทุน เพื่อ กำหนดแนวทางและวิธีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ให้แก่ลูกค้าในลักษณะเข้าใจได้ง่าย ▪ รพท. จัดทำ Webpage เพื่อเปรียบเทียบลักษณะเบื้องต้นของผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย และเงื่อนไข	▪ 6 เดือนหลัง พรบ. ธุรกิจสถาบันการเงิน มีผลบังคับใช้ ▪ 6 เดือนหลัง พรบ. ธุรกิจสถาบันการเงิน มีผลบังคับใช้ ▪ 12 เดือน

มาตรการ	การดำเนินการ	ระยะเวลา
▪ ติดตามการเปิดเผยข้อมูลสถานะและผลการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ให้เป็นไปตาม International Standard ▪ ติดตามการดำเนินการจัดตั้ง Deposit Insurance Scheme และการยกเลิกการประกันเงินฝากในลักษณะ Blanket guarantee	▪ ธปท. ดำเนินการอยู่แล้ว ▪ กระทรวงการคลังจะพิจารณาระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้โดยคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ความเข้มแข็งของระบบสถาบันการเงิน ประสิทธิภาพของระบบการกำกับดูแล การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ ความเข้าใจและความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินของประชาชน ▪ กระทรวงการคลังจะร่วมกับ ธปท. จัดให้มีการให้ความรู้เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง	▪ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ▪ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ▪ ดำเนินการได้ภายใน 3 เดือน